

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

MAREC - APRIL 2015

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

LETO - YEAR 64
ŠTEVILKA - NUMBER 2

Misli
marec - april
2015

VSEBINA

Spominjajmo se čudovitih Božjih del	3
Misli o odrešenju	4
Izpod Triglava	5
Iz pisarne častnega konzula RS za NSW	9
Hvaležen spomin na obisk pri vas	10
Marija na Skalci	11
Iz Kraljičine dežele - QLD	12
Utrinki z mojih potovanj	14
Meditacija avstralskega dinga	16
Obisk rojakov v Perthu	18
Vaši darovi	24
Slovenski misijon Melbourne	25
60 let pevskega zbora v Geelongu	30
Ubijanje je greh, ne žalitev	31
Slovenski klub Jadran Melbourne	32
Slovenski misijon Adelaide	33
Slovenski misijon Sydney	35
Pokopališče Rookwood v Sydneyu	41
Misijonar p. Stanko Rozman v Avstraliji	42
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney	43
Iz Kluba Triglav - Mounties Group	45
Oglasi	50
Koncert Helene Blagne v Avstraliji	51

Spominjajmo se čudovitih Božjih del

Nagovoril me je odpev po berilu petka 2. postnega tedna, to je bil letos prvi petek v marcu, **6. marca 2015: Spominjajmo se čudovitih Božjih del.**

Berilo je bilo iz prve Mojzesove knjige, 37. poglavje, ki govori o Jožefovih bratih, ko sklenejo umoriti svojega brata; potem ga je skušal rešiti Ruben, ki je predlagal, da ga vržejo v vodnjak v puščini. Ko pa je prišla mimo popotna družba Izmaelcev iz Galaada, ki je tovorila na kamelah kozlinec, mastiko in dišečo smolo, da to prinesejo v Egipt, je Juda rekel bratom: »Kakšen dobiček imamo, če brata usmrtime in zakrijemo njegovo kri? Dajte, prodajmo ga Izmaelcem in naša roka naj se ga ne loti! Kajti naš brat je, naša kri« (1 Mz 37, 26-27).

Zgodbo o 'egiptovskem' Jožefu poznamo. Lepo jo predstavi psalm 105 (vrstice 16-17. 18-19. 20-21), ki je sledil odpevu:

*Priklical je lakoto v deželo,
zlomil je vsako steblo za kruh.
Poslal je moža pred njimi,
za sužnja je bil prodan Jožef.*

*Z verigo so mučili njegove noge,
v železo je prišla njegova duša
do časa, ko je prišla njegova beseda,
ko ga je prečiščeval Gospodov izrek.*

*Poslal je kralja, da ga je izpustil,
vladarja ljudstev, da mu je odprl.
Postavil ga je za gospodarja svoji hiši,
za vladarja nad vsem svojim imetjem.*

Za vsako kitico je sledil odpev: **Spominjajmo se čudoviti Božjih del.**

Čudovito povabilo vsakemu izmed nas v tem postnem in velikonočnem čas8u, ko na poseben način obhajamo to, kar molimo pri vsaki sveti maši: Tvojo smrt oznanjamo, Gospod, in tvoje vstajenje slavimo, dokler ne prideš v slavi. Koliko čudovitih Božjih del se je že razodelo v življenju vsakega izmed nas, v življenju naših družin, skupnosti, naroda, države, sveta. Pa vsega tega mnogi ne vidijo ali nočejo videti. Nekateri se celo zelo močno zavzemajo za naravo in živali, a Božjo naravo v človeku in Božjo postavo deseterih zapovedi zanikajo. Mi, ki smo kristjani, kar pomeni, da smo Kristusovi učenci in pričevalci, bomo v teh postnih in velikonočnih dneh skušali še bolj poživiti spomin na čudovita Božja dela, ki jih Bog po Jezusu Kristusu in v moči Svetega Duha dela tudi danes. Bolj ko bo odmeval ta spomin v našem življenju, več svetlobe in luči milosti bo na tem svetu, kjer je na žalost še toliko 'Jožefovih bratov in sester', ki mu strežejo po življenju.

V teh Mislih boste lahko brali in mislim, da tudi našli kar precej vsebine, ki nas opogumlja, da kljub majhnemu številu in mnogim letom ter preizkušnjam še vedno ohranjamo in živimo po slovensko tudi luč svete vere v tem kozmopolitskem vrvežu naše velike nove domovine Avstralije.

Blagoslovljene velikonočne praznike vsem in vsakemu, s katerim se srečujemo preko naših Misli:

»Jezus Tvoj iz groba vstane, bodi ga, kristjan, vesel! Aleluja, aleluja!« Bog živi!

p. Ciril, p. Darko, p. David, p. Stanko, Marija Anžič in sodelavci Misli

MISLI O ODREŠENJU

p. Stanko Rozman DJ

Ko govorimo o »odrešenju«, si navadno predstavljamo, da smo na potovanju.

Govorimo o potovanju v nebesa, hoji po ozki in ravni poti, vodenju vzdolž ravne poti. Odrešeni smo, ko pridemo tja. Potem pa nas lahko hitro utruja razmišljanje o tem, kaj bomo delali, ko dospemo na cilj. Ljudje, ki o tem razmišljajo, vidijo življenje v utrujajoči in neskončni vaji zbora, ki poje: Aleluja! Ti ljudje pa često ne upoštevajo procesa rasti in razvoja.

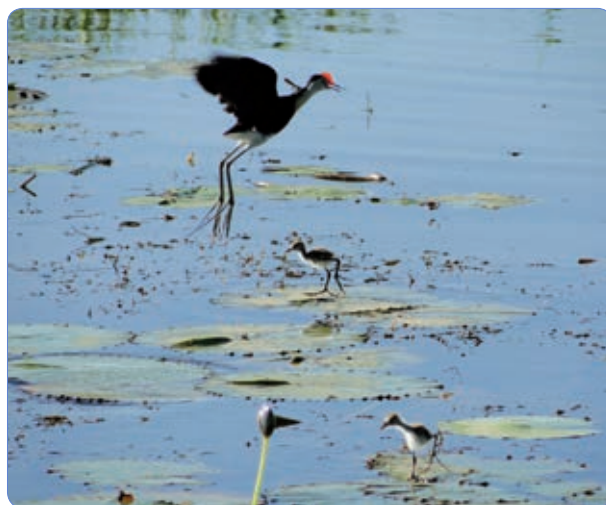
Na potovanju po zemlji se spreminja okolje, ne toliko oseba. Na potovanju v nebesa se pa spreminja oseba. Kot n.pr.: palček se spremeni v velikana, gosenica v metulja, tema v svetlobo. In kaj če primerjamo človeka s podmornico! Človek diha in, če hoče živeti pod vodo, se mora prilagoditi podvodnim pogojem. Zato mora imeti s sabo vse, kar je potrebno za življenje: toploto, svetlobo, vodo, zrak in hrano. Vse je narejeno tako, da voda ne more vdreti v podmornico. Če pa se pojavi le ena razpoka, voda začne vdirati vanjo in ogrozi življenje v njej. Lupina podmornice se tako stalno bori proti vdoru vode. Ocean je sovražni element. Rešitev za človeka-podmornico bi bila, da spremeni sovražno okolje v prijateljski prostor. Kako bi to dosegel? S korenito preobrazbo! Tako, da bi se podmornica spremenila v ribo, v delfina? Za ribo je morje prijazno okolje. V njem najde pot gibanja, hrano, kisik, vse potrebno za življenje. V vodi se počuti »doma«.

V odnosu do Boga, recimo, se človek giblje v vodi, ki je zanj kot podmornico nevarna in sovražna. Če pa se človek-podmornica spremeni v človeka-delfina, postane voda-Bog prijazno okolje. Ključno vprašanje pa se v tej prispodobi postavlja: Kako doseči popolno preobrazbo človeka iz podmornice v delfina? To je popolna transformacija, ki je, človeško rečeno, nemogoča. Le višja sila to lahko doseže. Primer pa lahko pomaga k razumevanju našega odnosa z Bogom: če hočemo živeti v Njem, se moramo popolnoma spremeniti. Podmornica se mora spremeniti v delfina. Bog je postal človek. Lahko rečemo, da se je v njegovem slučaju podmornica spremenila v delfina. Kot on dobiva vse potrebno za življenje iz vode-Boga, tako tudi mi. Po njem lahko sedaj rečemo, da v Njem živimo, bivamo in smo. V Njem lahko doživljamo popolno preobrazbo.

Na gori Tabor so izbrani apostoli Peter, Jakob in Janez doživeli in občutili Jezusa, ki se je spremenil in jim dal čutiti, kaj v resnici je in kaj čaka tudi njih same na poti življenja in na poti v nebeško domovino. Jezus je že prej doživel preobrazbo, ko se je učlovečil. Njegovo spremenjenje na gori pa je pričevalcem pokazalo, kaj on zares je in kaj bo. Iz podmornice se je spremenil v delfina. To je le slika. Ohrabren z izkustvom spremenjenja na gori Tabor se je napotil v Jeruzalem, kjer je doživljal njen proces v trpljenju in smrti ob zrenju vstajenjskega jutra. Njegovi učenci so ga na isti dan videli Vstalega. Preobrazba je bila neizrazljivo popolna. Vse jih je napolnil z veseljem upanjem življenja. Vstali jih je popolnoma prevzel in jih v Duhu vodil k ljudem po Galileji in v druge dežele, pričujoč: **OZNANJAMO KRISTUSA VSTALEGA!**

Aleluja, pesem velikonočnega jutra, odzvanja tudi nam na poti življenja. Apostoli so potem dajali življenja drug za drugim v pričevanje Jezusovega trpljenja in vstajenja. Na dan njihove mučeniške smrti pa so doživeli odrešenje in spremenjenje v Božjem kraljestvu. Na dan, ko bomo mi končali romanje na svetu, bomo tudi mi šli skozi podoben razvoj. Takrat bomo pozabili na podmornico, na delfina, in na grozečo vodo ter vse drugo, saj se bomo znašli v Božjem objemu in bomo zapeli pesem spremenjenja in odrešenja: Aleluja!

Zato se pa veselimo na to veliko noč; čestitajmo Jezusu in mu zapojmo: Premagal si smrt, prišel si na cilj in vstal od mrtvih: Aleluja!

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

FRANCI ŠUŠTAR NOVI POMOŽNI ŠKOF.

Papež Frančišek je 7. februarja 2015 za novega pomožnega škofa v Ljubljani imenoval ravnatelja bogoslovnega semenišča dr. Francija Šuštarja. Nadškof Stanislav Zore je vesel, da je papež ob prošnji po okrepitvi ljubljanske nadškofije imenoval prav Šuštarja za pomožnega škofa. Po njegovih besedah je to znamenje, da Frančišek želi, da so pastirji Cerkve blizu ljudem. Novi pomožni škof ima namreč veliko izkušenj v ljubljanski nadškofiji, saj je bil med drugim kaplan, župnik, rektor bogoslovnega semenišča in arhidiakon. Franci Šuštar pa je ob papeževi odločitvi dejal, da je imenovanje izziv za njegovo vero, za zaupanje, za ponižnost, pa tudi za ljubezen. Škofovsko posvečenje je prejel na papeško nedeljo, 15. marca 2015, v ljubljanski stolnici in si za svoje vodilo izbral drugi del svojega novomašnega gesla „Gospod je blizu!“ Na novomašni podobici je imel zapisan citat iz svetega pisma: „Veselite se vedno v Gospodu. Gospod je blizu!“ Ker si je nadškof Zore za svoje geslo izbral prvi del tega citata, je njemu ostal drugi del. Ob tem je škof Franci spomnil, da tudi skupno geslo kaže na edinost v Gospodu.

Franc Šuštar je bil rojen 27. aprila 1959 v Ljubljani. Otroštvo je preživel v kmečki družini v Preserjah v župniji Homec. Po osnovni šoli je bil med letoma 1974 in 1978 v malem semenišču v Vipavi. Po maturi in vojaščini je vstopil bogoslovje in se je vpisal na Teološko fakulteto v Ljubljani. Po dveh letih ga je nadškof Alojzij Šuštar poslal v Rim, kjer je študij teologije končal z doktoratom na področju osnovnega bogoslovja na Papeški univerzi Gregorijani. Med študijem je 29. junija 1985, na isti dan kot nadškof Stane Zore, prejel mašniško posvečenje v ljubljanski stolnici. Prvo kaplansko mesto je bilo v župniji Ljubljana-Moste in Ljubljana-Fužine. Od leta 1991 do 1997 je bil ravnatelj v bogoslovnem semenišču v Ljubljani. Zatem je postal župnik v Grosupljem, kjer je bil dušni pastir osem let. Za dve leti ga je nadškof Alojz Uran postavil za stolnega župnika v Ljubljani in za arhidiakona. Po dveh letih pa je bil leta 2007 znova imenovan za ravnatelja bogoslovnega semenišča. Ob tem je opravljal v semenišču tudi vlogo ekonoma.

Dr. Franci Šuštar (na sredini) je nadškofu Melbournu dr. Denisu Hartu in provincialu p. Stanetu Zoretu - sedanjemu ljubljanskemu nadškofu ter p. Cirilu, ki je avtor fotografije, razkazal Semeniško knjižnico v Ljubljani, 6. julija 2012. Naše čestitke novemu škofu!

NOV ZAČETEK ZA MARIBORSKO NADŠKOFIJO.

Z nadškofije Maribor so v začetku marca sporočili, da so sklenili sporazum s svojimi upniki in za poplačilo dolgov namenili vse svoje premoženje. Višina poplačila bo odvisna od uspešnosti njegovega unovčenja. Nadškofija naj bi se razdolžila v petih letih. Sklenitev sporazuma, s katerim se strinja tudi Sveti sedež, v danih razmerah po mnenju vodstva nadškofije predstavlja dober kompromis. Sanacijo in preoblikovanje mariborske nadškofije od 2012 kot svetovalka spremlja tudi graška škofija. Ta je potrdila, da so septembra lani škofije s sedeži v Salzburgu, Celovcu in Gradcu ustanovile Slomškovo ustanovo in zagotovile začetni kapital dveh milijonov evrov. Cilj te ustanove je, da z nakupom osrednjih cerkvenih zgradb zagotovi nadaljevanje pastoralnega dela v nadškofiji. Ustanova je že konec lanskega leta podala ponudbo za nakup škofijskega sedeža v Mariboru.

NOVI MARIBORSKI NADŠKOF JE PATER LOJZE CVIKL.

Papež Frančišek je 14. marca 2015 za novega mariborskega nadškofa metropolita imenoval 59-letnega jezuita p. Alojzija Cvikla. Od novembra 2010 je bil ekonom mariborske nadškofije in tako pomagal reševati finančno krizo, v kateri se je znašla nadškofija. Pater Cvikl je 62. škof na sedežu mariborske škofije, 8. naslednik blaženega škofa Antona Martina Slomška in tretji mariborski nadškof metropolit. Škofovsko posvečenje bo na 4. velikonočno nedeljo, 26. aprila 2015 popoldne, v mariborski stolnici.

Pater Lojze Cviki je kot jezuitski provincial leta 2001 obiskal misijonarje v Zambiji. Na fotografiji v Lusaki, z leve na desno: g. Jože Planinšek - narodni voditelj misijonov, p. Stanko Rozman, že pokojni p. Lovro Tomažin, p. Lojze Cviki, p. Radko Rudež, tudi že pokojni p. Jože Grošelj, p. Lojze Podgrajšek in p. Janez Mlakar. Čestitke novemu mariborskemu nadškofu patru Alojziju!

P. Cviki je na novinarski konferenci povedal, da je za imenovanje izvedel šele pred dvema dnevi. „Potrebujem svoj čas, da notranje sprejemem to novo poslanstvo in da se tudi duhovno na to poslanstvo pripravim. Nimam še nekega programa, nimam še strnjenih misli, kajti v dveh dneh tega ne moreš narediti. Načrtujemo tiskovno konferenco v desetih dneh, takrat vam bomo kaj več povedali.“ Ko je bil na začetku tega leta sklenjen sporazum z upniki, je p. Cviki menil, da se bo lahko vrnil v tujino, konkretno na sobotno leto na Malti, ki ga je načrtoval ob odhodu iz Rima. „Očitno so božja pota drugačna. Bog vedno preseneča in tako je v mojem življenju vedno bilo, da sem si sam nekaj zamislil, božja volja pa je šla drugam. Čeprav se je pozneje pokazalo, da je bilo tisto, kar mi je Bog pokazal, najboljšo.“

Novi nadškof pred seboj nima lahke naloge: „Zavedam se, da bo naloga, ki mi jo je zaupal papež Frančišek, težka. Ne bo lahka. Sklenili smo sporazum z upniki, a ga bo treba še uresničiti. Čaka nas še veliko dela. Veliko težkih trenutkov...“ P. Cviki je pozdravil vse duhovnike, redovnike, redovnice, bogoslovce in vernike mariborske nadškofije ter ob tem menil, da danes potrebujemo predvsem upanje. „Slovenija je v veliki krizi. Ta kriza ima veliko obrazov. Ni samo kriza mariborske nadškofije, tudi druge krize so. S skupnimi močmi bomo poskušali vnašati tiste vrednote, ki nas povezujejo, tiste vrednote, ki gradijo skupnost, občestvo in ki dajejo upanje. Če kaj potrebujemo danes, je to upanje in luč. In to bi želel, da bi skupaj iskali in si skupaj prizadevali. Za to bom tudi zastavil moči.“ Pater Cviki je ob tem dosedanega apostolskega administratorja mariborske nadškofije, celjskega škofa Stanislava Lipovška, in upokojenega mariborskega pomožnega škofa Jožefa Smeja, prosil za blagoslov.

SOCIALNI SPORAZUM.

Predstavniki vlade, delodajalcev in sindikatov so po več kot treh mesecih pogajanj sredi februarja podpisali nov socialni sporazum za leto in prihodnje leto. Dokument predvideva skoraj sto štirideset ukrepov na različnih področjih, ki urejajo razmerja med njimi. Podpisniki so pri pogajanjih bolj ali manj zasledovali dva cilja: zagotavljanje socialnega tržnega gospodarstva in ustrezno raven socialne varnosti, ki temelji na načelih solidarnosti in pravične prerazporeditve bremen. Pri minimalni plači in zakonodaji, ki določa naloge propadajočih podjetij do delavcev, ki ostanejo na cesti, niso našli skupnega jezika, zato so obe področji, čeprav sta pomembni, izločili iz socialnega sporazuma. Dokumenta niso podpisali predstavniki Gospodarske zbornice, ki menijo, da sprejeti dogovor ne bo prispeval k razbremenitvi gospodarstva in zato tudi težko k dvigu socialne varnosti. Vlada je kljub temu prepričana, da bo imela zaradi doseženega sporazuma manj težav s sindikati. Delodajalci pa so zadovoljni, ker je vlada obljubila, da ne bo novih davkov in prispevkov. Zadnji tak sporazum je potekel z letom 2009. Novi naj bi zdržal dve leti, ker pa so sindikati napovedali, da pri nerešenih zadevah ne bodo odstopili od svojih zahtev, vlada in delodajalci ne morejo biti povsem mirni.

ZAKONSKA SKUPNOST MOŽA IN ŽENE IZBRISANA. Državni zbor je 3. marca 2015 sprejel novelo zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, na podlagi katere istospolni pari dobivajo pravico skleniti zakonsko zvezo in tako tudi možnost posvojitve otrok. Zakonska zveza po novem ni več skupnost moža in žene, ampak dveh oseb. S tem tudi za istospolne partnerske skupnosti veljajo enake pravne, ekonomske in socialne posledice, kot sta jih imeli zakonska zveza ali zunajzakonska skupnost dveh oseb različnega spola. Istospolnim parom so z novelo zakona na voljo tudi otroci, medtem ko stari starši nimajo pravice do svojih vnukov, če bi se staršem kaj zgodilo. Posledice novega pojmovanja zakonske zveze in družinskih

razmerij še niso povsem jasne, dejstvo pa je, da se s tem ukinja zakonska zveza moža in žene, ki bo izginila iz slovenske zakonodaje, obenem se širi prostor trgovanja z otroki. Res naj bi o posvojitvah odločale strokovne službe, a mimo naravnega reda. Tisti, ki imajo denar, si že zdaj lahko privoščijo, kar je za običajne državljane nedosegljivo. Za izbris naravne skupnosti moža in žene, ki je sposobna sprejeti novo življenje, so se v veliki večini odločili tudi največji vladni stranki SMC, ki jo vodi predsednik vlade Miro Cerar, ki se je ob ustanovitvi svoje stranke zavzemal za visoka etična in moralna načela. Ob potrditvi novele, ki spreminja zakonsko zvezo, je pisatelj in publicist Goran Vojnovič zapisal: »Gejevski lobi je v sodelovanju s tranzicijsko levico spodkopaval temelje naše kulture in civilizacije.«

ZA OTROKE GRE.

Medtem, ko so v državnem zboru sprejemali sporno zakonsko novelo, se je pred stavbo parlamenta zbralo več kot osem tisoč mam, očetov, otrok, tet stricev ter dedkov in babic iz vse Slovenije. Shod je organizirala koalicija Za otroke gre! To je koalicija posameznikov, gibanj, skupin in organizacij, ki podpirajo vrednote družine ter ostro nasprotujejo predlaganim spremembam zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Zbrane je med drugim nagovoril Dani Siter iz društva Družina in življenje: „Jasno kot beli dan je dejstvo, da želi manjšina zavladati nad večino, oziroma da se večini godi krivica. Predlog je nedopusten, skregan z logiko in zdravo pametjo. Družina je vedno bila in vedno bo osnovna celica družbe - okolje rodovitne ljubezni med enim moškim in eno žensko, okolje ljubezni, katere sad je otrok.“ Predsednica Društva starih staršev Metka Zevnik se je dotaknila poteptane pravice tako staršev, kot starih staršev, da bi soodločali o spremembah zakona o zakonski zvezi. Nosilci politične moči so se namenoma odločili za spremembo zakona po skrajšanem postopku, da bi onemogočili javno razpravo. Kot je dejala, poslancem očita, brezčutnost in nespoštovanje vzgojnega poslanstva starih staršev in njihove nemajhne vloge za stabilnost slovenske družbe. „Zakaj jim to očitam? Stari starši nimamo pravice posvojiti svojih vnukov, če bi se našim otrokom kaj zgodilo; v posvojitve pa bi jih lahko po novem dobili tudi istospolni pari. Pravna rešitev stranke Združene levice in podpornih strank v spremenjenem Zakonu zanika medgeneracijske vezi, ki so lepilo narodove identitete. Zanika, da stare starše in vnuke veže dolga, nevidna popkovina ljubezni in družinskih

vezi, ki se prenašajo iz roda v rod“. Predsednik Družinske pobude Tomaž Merše je spregovoril o pravicah otrok, ki morajo biti pred pravicami odraslih. S tem, ko zakon tudi istospolni zvezi dodeli pomen zasnovanja družine, se bodo tudi določbe zakona, ki izobraževalnemu sistemu nalagajo pripravo na skladno družinsko življenje, lahko nanašale tudi na istospolno skupnost. Eden od voditeljev koalicije Za otroke gre Aleš Primc pa je že na shodu napovedal, da je ob sprejemu novele njihova prva naloga zbrati podpise za referendum. „Naša naloga je, da predstavimo argumente in damo ljudem možnost, da odločijo oni, ne pa politična elita, ki je čedalje bolj odtujena od resničnih težav ljudi. Naša prva naloga je, da damo ljudem resnično možnost izbire. Pri tem prosimo tudi medije, da to omogočijo.“

SPET DRUŽINSKI REFERENDUM?

Novelo zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih so obravnavali tudi v državnem svetu, saj je interesna skupina lokalnih skupnosti nanj predlagala odločilni veto. Vendar ga svetniki niso izglasovali. Medtem je koalicija Za otroke gre! v državni zbor vložila 80.518 podpisov za pobudo referenduma o noveli omenjenega zakona, na podlagi katere istospolni pari dobivajo možnost poroke in s tem posvojitve otrok. Predsednik državnega zbora mora po prevzemu podpisov določiti rok, v katerem se zbirajo podpisi volivcev za zahtevo referenduma. Zahteva mora biti podprta z najmanj 40.000 podpisov. Če je ta tudi vložena, mora državni zbor referendum razpisati. Če pa oceni, da bi z odložitvijo uveljavitve zakona ali zaradi zavrnitve zakona lahko nastale protiustavne posledice, lahko zahteva, naj o tem odloči ustavno sodišče.

UMRL PRELAT IVAN MERLAK (1923 - 2015).

V Ljubljani je 26. februarja 2015 umrl dolgoletni urednik Družine, tajnik škofa Vovka in postulator za njegovo beatifikacijo dr. Ivan Merlak. Doma je bil iz Žiberš v župniji Gornji Logatec. Po duhovniškem posvečenju je bil nekaj let kaplan na Vrhniki. Med letoma 1951 in 1957 je bil tajnik škofa Vovka. V tej vlogi je dobro poznal okoliščine napada na škofa pri Novem mestu in zaslišanja, ki so sledila. Tudi njega je pogosto obiskovala OZNA, pred koncem leta 1952 pa je bil krajši čas zaprt. Po doktoratu iz moralne teologije je bil osem let župnijski upravitelj v Litiji. Čeprav je bil določen za profesorja na teološki fakulteti, mu je oblast preprečila da bi predaval, zato pa je leta 1965 postal urednik Družine. Tudi v tej vlogi je doživel vrsto zaslišanj, obsodb in pogojno

zaporno kazen. Njegovo vodilo pri novinarskem delu v službi Cerkve je bilo: „Resnica je sveta, komentariji svobodni!“ Poleg dela pri Družini je opravljal več drugih služb: bil je stolni kanonik, arhidiakon, sodnik in predsednik cerkvenega sodišča, škofijski cenzor, član duhovniškega in gospodarskega sveta ... Leta 1999 je bil izbran za postulatorja v postopku za beatifikacijo nadškofa Vovka in škofijski postopek je oktobra 2007 uspešno pripeljal do konca. Že pred tem je pri Družini izdal življenjepis o nadškofu Vovku z naslovom *Za Cerkev in narod*; napisal je tudi kratke življenjepise svetnikov za vse dni v letu *Iz vere v luč*.

DAN SUVERENOSTI.

Poslanci in poslanke so v začetku marca podprli novelo zakona o praznikih in dela prostih dnevih. Po njej je 25. oktober postal praznik, dan suverenosti. Na ta dan leta 1991 je zadnji vojak Jugoslovanske ljudske armade zapustil ozemlje Slovenije. Novi praznik ni dela prost dan. Slovenija ima tako dvanajst državnih praznikov, ki so dela prosti dnevi ter deset praznikov, ki so le dnevi v spomin na različne zgodovinske dogodke in tako niso dela prosti.

POSLOVIL SE JE CIRIL TURK (1927 - 2015).

V Pliberku na Koroškem je v noči na 3. februar 2015 umrl izseljenski duhovnik Ciril Turk, ki je največ svojih duhovniških let posvetil rojakom v Nemčiji. Od njega so se poslovili tri dni zatem v Lipi ob Vrbskem jezeru, kjer živel po upokojitvi. Odraščal je v revni kmečki družini šestih otrok v vasi Ratje v župniji Hinje. Leta 1944 se je kot dijak pridružil domobrancem in se ob koncu vojne umaknil na Koroško. Na srečo se je izognil vrnitvi iz Vetrinja, saj sta z bratom Jožetom, ki je pozneje prišel v Avstralijo in je živel v St. Albansu v Melbournu, v noči na 31. maj 1945 pobegnili iz taborišča. Po maturi v begunskem taborišču je vstopil v bogoslovje v Salzburgu in bil tam leta 1953 posvečen v duhovnika. Nekaj let je ostal v salzburški nadškofiji in že tam začel zbirati slovenske izseljence. Od tam je odšel v Porurje med slovenske delavce. Poleti 1966 se je preselil v deželo Baden-Württemberg in sprva iz Esslingena obiskoval rojake v tem delu Nemčije. Leta 1974 je s pomočjo škofije pridobil hišo v Stuttgartu, v kateri je pozneje uredil slovenski dom za rojake v tej zvezni deželi. Dom je postal duhovno, kulturno in socialno središče s sobotno slovensko šolo. Tudi po upokojitvi leta 1994, ko se je naselil na Koroškem, se je redno vračal v Stuttgart. Ko je obnemogel, pa je bival v domu ostarelih v Pliberku, ki ga vodijo slovenske sestre.

ŠKOFJELOŠKI PASIJON. V Škofji Loki bodo po šestih letih spet uprizorili Škofjeloški pasijon, pred

tem pa so pripravili pasijonske dni. Te sestavljajo: bralna uprizoritev Škofjeloškega pasijona, srečanje slovenskih pasijoncev, odkritje loškega pasijonskega križa in več razstav na to temo. Organizatorji so tokrat predvideli osem uprizoritev pasijona, ki se bodo zvrstile med 21. marcem in 12. aprilom 2015.

ARHIVI – ZAKLADNICE SPOMINA.

V Narodnem muzeju na Metelkovi v Ljubljani so v začetku marca 2015 odprli pregledno razstavo slovenske arhivske dediščine. Na razstavi z naslovom *Arhivi - zakladnice spomina* so na enem mestu prikazani najlepši in najpomembnejši dokumenti iz desetih slovenskih arhivov, med njimi so škofijski arhivi iz Ljubljane, Maribora in Kopra. Med drugim je mogoče videti pergamentne listine, rokopisne knjige, gradivo uprave, gospodarskih dejavnosti in pravosodja, gradivo šolstva, zdravstva, cerkvene listine, zasebno arhivsko gradivo, urbarje, davčne in zemljiške knjige ter katastrofe, matične knjige in izbrane najstarejše dokumente v slovenskem jeziku, pa tudi arhivsko filmsko gradivo. Med drugim sta na ogled fragment prepisa pastoralnega vodila Gregorja Velikega iz 9. stoletja - najstarejši dokument v slovenskih arhivih in prošnja Friderika Ireneja Barage za odhod v misijone. Razstava bo odprta do 10. maja 2015.

SLOVENSKIPENIMANOVEGAPREDSIEDNIKA.

Na občnem zboru Slovenskega centra PEN so izvolili za novega predsednika sedemdesetletnega pisatelja Evalda Flisarja. Slovenski PEN je, kot je spomnil Flisar, del svetovne organizacije PEN, ki se vse od svoje ustanovitve bori proti krivicam, za svobodo govora, za zatiranje avtorje. Eden njegovih najbolj odmevnih projektov so Blejska srečanja, na katerih se pogosto posvečajo aktualnim družbeno-političnim dogodkom. Za nove člane upravnega odbora Slovenskega centra PEN so izvolili Katarino Marinčič, Igorja Škamperleta, Bogomilo Kravos in Tanjo Tuma; znova pa so bili izvoljeni Marjan Strojman, Edvard Kovač, Jani Virk in Peter Vodopivec.

ŠTIRI KOLAJNE NA SVETOVNEM PRVENSTVU DESKARJEV.

V Kreischbergu se je 25. januarja 2015 končalo svetovno prvenstvo deskarjev in smučarjev prostega sloga. Zadnji dan tekmovanja je smučar prostega sloga Filip Flisar osvojil naslov svetovnega prvaka. Pred njim je deskar Žan Košir dobil srebrno medaljo v paralelnem veleslalomu,

Rok Marguč in Tim Ravnjak pa bron, prvi v paralelnem slalomu, drugi pa v prostem slogu. Žan Košir je poleg tega sklenil sezono z velikim kristalnim globusom, saj je že dve tekmi pred koncem sezone zbral nedosegljivo prednost v seštevku svetovnega pokala.

IZ PISARNE ČASTNEGA KONZULA RS ZA NSW

Pošiljam vam kratko poročilo o mojem delovanju v preteklih mesecih. Od vrnitve iz Slovenije se je kar dogajalo tako na konzularnem kot tudi poslovnem področju.

Imel sem nekaj konzularnih zadev (sestanki, srečanja, ...), tudi redni obiski v Villawood Immigration centru, kjer imamo trenutno zaprte tri Slovence (dva že od decembra 2014).

Pomemben dogodek je bil 16. februar 2015, ko smo formirali odbor poslovnega kluba in določili funkcije posameznikov in je bila spremenjena konstitucija, da večino v upravnem odboru sestavljajo častni konzuli in predstavniki ambasade. Z veseljem vam sporočam, da odbor deluje v naslednji sestavi: predsednik je Anthony Tomažin, tajnik Robert Walters, blagajnik Mark Stariha; ostali člani: mag. Jana Grilc – Veleposlaništvo RS Canberra; častni konzuli: Nevenka Golc Clark – QLD; Adrian Vatovec – SA; Derry Maddison – VIC. Vizije, načrti in poročila bodo poslani naknadno. Ostali pomembni dogodki so bili še: Prešernov dan na Slovenskem društvu Sydney; srečanje

Tajnik odbora Poslovnega kluba Robert Walters, predsednik Anthony Tomažin in blagajnik Mark Stariha.

TINA MAZE BLESTELA NA SVETOVNEM PRVENSTVU.

Alpska smučarka Tina Maze je na letošnjem svetovnem prvenstvu v Veilu v ZDA osvojila dva naslova prvakinja in en naslov svetovne podprvakinja. Domov se je vrnila z zlatima medaljama v smuku in kombinaciji ter srebrno v superveleslalomu.

Sestanek o problematiki dvojnega obdavčevanja v Sydneyu.

z g. Lajovicem in g. Krajcem glede problematike dvojnega obdavčevanja; srečanje s predstavniki Evropske banke; udeležba na sprejemu Norveškega kralja Harolda V. in kraljice Sonje.

Srečanje z Excellency General The Honourable David Hurley - Governor of NSW.

Seveda je bila zelo pomembna zadeva vezana na ureditev pokopališča v Rookwoodu uspešno urejena in so načrti že določeni (vse naše pripombe in želje so bile upoštevane) in so se dela že pričela. Uradno bo zadeva vključno s pogodbo urejena v 2 do 3 tednih. Dela naj bi po pričakovanju bila končana v približno šestih mesecih. Najbolj pomembno pa je, da za vse spremembe in dodatna dela, vključno s postavitvijo spomenika sv. Rafaela, ne bodo finančno bremenila slovenske skupnosti.

Prihajajoči pomemben dogodek bo v juniju, za katerega smo že pričeli s pripravami in sicer gre za obisk gospoda Žmavca, ministra za Slovence po svetu. Program obiska bo objavljen v kratkem.

Anthony Tomažin
častni konzul Republike Slovenije za NSW

Zgodilo se je poleti 2014, ko sem dobil prijazno povabilo za obisk daljne dežele Avstralije. Gospa Marica Podobnik iz Brisbane je bila na obisku doma v Sloveniji, v Cerknem, kjer sem župnik, in me povabila, da bi prišel obiskat tamkajšnje slovenske skupnosti (**Marica Podobnik na fotografiji desno, tretja z leve**). Povabila ni bilo za preslišati in z Mirotom, župnikom iz Spodnje Idrije, sva se odločila, da se odpraviva na pot. Vzpostavila sva stik s p. Darkom in p. Cirilom in priprave na odhod so stekle. 20. februarja 2015 sva prispela v Sydney, kjer naju je pričakal p. Darko. Z njim in slovensko skupnostjo v Sydneyju sva preživela šest dni. Ogledala sva si središče Sydneyja z znamenito katedralo. V nedeljo pa sva se srečala z rojaki, ki so prišli k sveti maši. V veselje nama je bilo tudi druženje po maši, kar je značilno za Slovence po svetu, doma pa se žal ta navada zelo izgublja. Naslednje dni naju je p. Darko peljal še na ogled naravne znamenitosti v Blue Mountains, spremljala sva ga na njegovi poti, ki jo je zaradi pogreba imel v Wollogong (**fotografija desno**), peljal naju je tudi v glavno mesto Canberra, kjer smo si ogledali parlament in druge znamenitosti mesta.

Pot sva 26. februarja nadaljevala v Brisbane, kjer naju je na letališču pričakala Marica Podobnik. Njen sin Jože nas je potem prišel iskat in nas odpeljal k njej domov, kjer sva bila gosta do 4. marca 2015. Že naslednji dan so naju Maričini prijatelji odpeljali najprej na grob strica Stanka Sivca, nato pa na Sunshine Beach, kjer smo lahko občudovali lepote avstralskih obal, sama pa sva se med najinim bivanjem v Brisbane odpeljala še na Gold Coast, Redcliffe, Toowoomba in še kam. V nedeljo, 1. marca, sva se srečala s slovenskimi rojaki na Planinki. To je bil tudi tako rekoč osrednji dogodek najinega potovanja po Avstraliji, saj smo se s sveto mašo spomnili 60. obletnice slovenskega društva Planinka, v katerega je bil vključen tudi stric Stanko Sivec, brat moje mame. Pri maši na Planinki sem se

v nagovoru spomnil strica Stanka in opisal njegovo življenje pred odhodom v Avstralijo, kakor mi ga je pripovedovala moja mama, vsem rojakom pa sem čestital za vztrajnost pri društvu ter jih spomnil, da je evangelijska drža služenje, kakor pravi Jezus: Kdor hoče biti prvi, naj bo vsem služabnik! Po maši smo se prijetno družili v prostorih Planinke in se tako spoznavali. Po kosilu pa sva z Mirotom prerezala še torto v spomin 60. obletnice društva.

Tretji del najinega potovanja pa sva preživela v Melbourne skupaj s p. Cirilom, p. Davidom in pastoralno sodelavko Marijo Anžič. Prav res iskren 'Bog lonaj' za prijetno vzdušje. Pater David naju je spremljal po mestu in nama pokazal nekaj glavnih zanimivosti, ki sva jih lahko videla v teh nekaj dneh. V nedeljo, 8. marca 2015, pa sva se srečala pri treh

svetih mašah z verniki rojaki v Kew, v Geelongu in v St. Albansu. Avstralija, dežela, ki je mnogim tujcem, tudi Slovincem, ponudila kruh in svobodo – naj bo blagoslovljena ta dežela! Drugačna je od Slovenije, ki jo v štirih urah lahko prevoziš z avtomobilom. Zato pa se s toliko bolj lepimi občutki poslavljava od tu. Bilo nama je lepo. Iskrena hvala p. Darku, gospe Marici in njenemu sinu Jožetu,

in seveda skupnosti v Melbourne, p. Cirilu, p. Davidu in gospe Mariji za vse gostoljubje, ki sva ga bila deležna. Vsem bralcem revije Misli voščiva blagoslovljene velikonočne praznike. Naj nas spodbuja misel, da je Kristus dal življenje za nas in vstal od mrtvih. Naj bo naše življenje primeren odgovor na to Božjo ljubezen.

Zoran Zornik in Miro Marinič

MARIJA NA SKALCI – župnija Spodnja Idrija

V tem času, ko sva skupaj z dekanom g. Zoranom Zornikom iz Cerknega priromala k vam v Avstralijo, dragi rojaki, so me spodbudili g. pater Ciril A. Božič, g. pater David Šrumpf in laiška misijonarka gospa Marija Anžič, naj napišem nekaj utrinkov iz moje župnije Spodnje Idrije. Ker sva bila skupaj z Zoranom lepo sprejeta in počaščena, sem obljubil, da bom to storil za vašo revijo »Misli«.

Župnija Spodnja Idrija ima središče v sami Spodnji Idriji. To je pač kraj, ki leži v dolini Idrije, približno štiri kilometre od znane živosrebrne Idrije. Spodnja Idrija je kraj, ki se je v zadnjih desetletjih zelo razširil, zelo povečal, kajti nekoč je to bila vas, ki je štela par sto ljudi, sedaj pa se je tu razvila v novejših obdobjih sodobna industrija. Seveda župnija zavzema ne le Spodnjo Idrijo, ampak tudi bližnjo okolico. To je hribovita okolica, po kateri so raztresene mnoge domačije, ki so marsikdaj, zlasti v zimskem času, težko dostopne.

Začetki naše župnije pravzaprav segajo daleč nazaj v 12. stoletje. V 15. stoletju se je že oblikovala velika samostojna fara v Spodnji Idriji in ta spodnjeidrijska fara je potem kakih 250 let, torej do sredine 18. stoletja, zajemala rudarsko Idrijo in sosednje kraje, Vojsko, Gore nad Idrijo, Čekovnik nad Idrijo.

Ta župnija je bila nekoč zelo velika. Ker je pa ta župnija oziroma fara tako stara, se je ustalilo ime »fara« in običajno še zdaj vsi rečemo Spodnji Idriji kar »Fara« in domačinom »Pr'farc«. Župnija ima tudi podružnico - cerkvico svetega Florijana v Idrijskih Krnicah z imenitnimi mozaiki, ki jih je izdelal naš svetovno znani pater Marko Ivan Rupnik.

Zavetnica naše župnije je od vsega začetka Devica Marija Vnebovzeta, po domače rečemo »Marija na skalci«, ker se ta župnijska cerkev dviga na skalnatem pomolu nad Spodnjo Idrijo. V zvezi z nastankom cerkvice so mnoge pripovedi, povezane s pojavljanjem Marijine podobe, čudežnim

ozdravljenjem in celo Marijinim varstvom pred Turki, ki naj bi nekoč napadli te kraje.

Župnija ima danes okrog 2600 ljudi, od tega 1900 katolčanov in k nedeljski sveti maši prihaja približno 350 ljudi. Veroučencev je okrog 130. Pastoralno življenje je res zelo živo, tako da v župniji delujejo različne skupine: župnijski pastoralni in gospodarski svet, trije pevski zbori, mladinska skupina, zakonski skupini, skupina bralcev, ministranti, krasilke in čistilke, skupina animatorjev, Mavrična skupina, Karitas, molitvena in slavlina skupina. Osebo mislim, da je župnija ena najlepših, najboljših v naši koprski škofiji. Zakaj? Ker je to moja prva župnija in ker je ta župnija duhovno živa. Ker so ljudje osebno verni, pripravljeni za Boga in Cerkev tudi žrtvovati svoj čas in sredstva.

Vidi se, da je imela župnija res dobre duhovnike, ki so kazali in učili pravo pot k Bogu. Koliko svetih maš, koliko molitev in žrtev je bilo namenjenih prav za blagoslov naše župnije, za nove duhovne poklice, za spreobrnjene naših župljanov, tega ne vemo. To ve samo Bog. Danes pa so vidni sadovi. Že to, da imamo diakona Blaža v naši župniji, tako danes lahko gradimo to občestvo, ki res stoji na dobrih temeljih in prav na tej »skalci« ne stoji le naša farna cerkev, ampak celotno naše farno občestvo. Meni se zdi bistveno, da se življenje župnije steka in napaja prav iz zakramentov, da to župljani vedo in k temu tudi prihajajo. Verjamem pa tudi, da nas zakramenti povezujejo, nad vsem tem pa res bdi naša mati Marija.

Dragi rojaki, naj vas prebiranje »Misli« ob Vstalem Kristusu spodbudi še naprej za medsebojno povezanost in ljubezen do bližnjih in do domačih tukaj v Sloveniji.

Bog vas živi in hvala za vse, kar ste nama storili dobrega med najinim romanjem po Avstraliji.

Miro Marinič, župnik, Spodnja Idrija in Ledine

IZ KRALJIČINE DEŽELE - Queensland

Mirko Cuderman

Vesel sem bil v prejšnjih Mislih dopisa Cilke Žagar *Naši pridni Slovenci* iz njenega arhiva, saj s tem dopolnjuje zgodovino slovenske skupnosti v Avstraliji. Marsikaj pomembnega je bilo tekom let zamolčanega ali spregledanega, zato je prav, da je Cilka predstavila tudi svoje poglede na pretekle čase. **Cilka Žagar je bila pred tedni na obisku v Queenslandu.** Obiskala je dolgoletne prijatelje med nami in bila seveda tudi navzoča v društvu Planinka, kjer je bila slovenska sveta maša in popoldansko srečanje po kosilu. Oba z sedaj že pokojnim možem Jožetom sta se pred leti večkrat iz Lightning Ridgea udeležila društvenih prireditev in si navezala prijateljske stike s tukajšnjimi rojaki.

Med statističnimi podatki melbournskega misijona sem tudi tam opazil velike stroške vzdrževanja in zavarovalnine ter podobnih obveznosti. S tem dejstvom se sooča tudi naše društvo Planinka. Članstvo in obiski društvenih prireditev se vedno bolj krčijo, dočim stroški vzdrževanja se večajo. Zaradi kritja finančnih obveznosti je društvo moralo del zemljišča prodati. Potek prodaje pa se je zavlekel že v drugo leto, predvsem zato, ker omenjeni kos zemlje še nima svojega zemljiškega lista in je zaključni čas prodaje odvisen od tukajšnjih birokratov in občinskih uradov, da izdajo izpisek iz Zemljiške knjige (Land Title). Društvo pa je tudi sprejelo novo ponudbo za prodajo ozkega pasu zemlje, kjer je sedaj vhod na hribček ter nam s ponudbo obenem obljubili novo asfaltno cesto (Planinka Road?). To nam daje upanje in nove možnosti za nadaljnje društveno delovanje brez finančnih skrbi.

Od zadnje izdaje MISLI pa do sedaj smo imeli tukaj že kar dve uspešni srečanju. Za prvi vikend v februarju nas je **obiskal pater Darko.** Prevoz in osebno oskrbo od letališča do društva Planinka sta patru nudila Marta in Jože Gjerek. Pater je najprej daroval sveto mašo za rojake na društvu LIPA. V nedeljo, 1. februarja 2015, pa za brisbansko skupnost v društvu Planinka. Po maši smo imeli dobro kosilo, ki sta nam ga pripravila Joško in njegova mama Slavka Maver. Po maši smo se skupno s patrom Darkom in Cilko Žagar odpravili na Mount Mee ter naslednji dan naredili par obiskov. Najprej smo se ustavili na otoku Bribie Island pri Visočnikovih in se tam na sončni obali predali valovom Pacifika in seveda tudi tam ob prijateljski debati izmenjali svoja mnenja in obudili vesele pretekle čase. Od tam smo nadaljevali pot k rojakom na Sunshine Coast. Povabljeni smo bili v Caloundro, kjer imata Nevenka in Gery svojo firmo *Pocket books* in je njuno poslopje Otranto House obenem tudi sedež Konzulata Republike Slovenije, gospa Nevenka Golc

Srečanje starih znancev
Cilke Žagar in Jožeta Gjerek na Planinki.

– Clark pa častna konzulka za Queensland. Pocket books trenutno izdaja letno nad deset telefonskih imenikov posameznih mest v Avstraliji.

V lepo urejenem Adventist Retirement Village smo obiskali Nado Lauko, ki nas je bila vesela, posebno še patra Darka. Od tam smo se odzvali vabilu na novo priseljene Danijelee Hliš, ki se je preselila iz hladne Tasmanije v lepi predel Queenslanda. Danijela nas je vljudno sprejela. Cilka in Danijela so bile že prej v stiku. Obiskali smo še Marjana Laukota in njegovo hčerko Angelco, ki lepo skrbi za svojega očeta kakor tudi za mamo Nado. Naj dodam, da sta v domu ostarelih v Upper Coomera tudi dolgoletna člana društva Planinka, Andrej Kirn in njegova žena Ančka. Andrej ima velike zasluge pri delu za slovensko skupnost tukaj, posebno pri skrbi za balinišče. Oba sta vesela obiska rojakov.

G. Zoran in g. Miro pri sveti maši ob 60. letnici.

Fotografiji zgoraj: Navzoči pri sveti maši za pokojnega Stanka Sivca. Predsednik Tone Brožič in Ivan Hlupič sta podarila nagrade za srečolov.

Štiri nedelje kasneje pa sta nas obiskala gospod **ZORAN ZORNIK**, župnik in dekan v Cerknem in g. **MIRO MARINIČ**, župnik v Spodnji Idriji. Obiska obeh smo bili zelo veseli. **Gospod Zoran je nečak našega pokojnega Stanka Sivca** in je zelo dober pridigar ter zna pritegniti s svojim govorom k pozornosti vse navzoče. V pridigi nam je lepo razložil življenjepisa pokojnega Stanka od njegove mladosti do prihoda v Avstralijo, zato smo vsi z zanimanjem poslušali vse, kar nam je pripovedoval. Po sveti maši, ki je bila darovana za pokojnega Staneta, smo imeli dobro kosilo, ki ga nam je tudi tokrat pripravila Slava Maver.

Marica Podobnik je gosta povabila v Avstralijo in tudi delno financirala stroške, za kar smo ji hvaležni. Z veliko dvojno torto z napisom 60 let smo praznovali obletnico, odkar je pokojni Stane Sivec predstavil nova društvena pravila in tako preimenoval Prireditveni odbor v Slovensko društvo Planinka.

POGREBI:

Žal moram skleniti ta dopis z novico, da nas je zapustila **ANGELA KEGLOVIČ**, bivša tajnica slovenske radijske skupine 4EB. Umrli za rakom 1. marca 2015 v Brisbanu. Pogrebni obred je bil v petek, 6. marca 2015, v Great Southern Memorial Park, Carbrook. Angela je bila rojena 30. maja 1943 v Mariboru. Veliko je pomagala pri naši radijski skupini. Po poklicu je bila frizerka. Bila je poročena in zapušča otroke Vesno, Sonio, Mojco in Davida. Po pogrebu je bila upepeljena. Naše sožalje njeni družini. Naj v miru počiva.

Hvala Ivanu Hlupiču za podatke.

Marica Podobnik
in Vesna Lahovec.

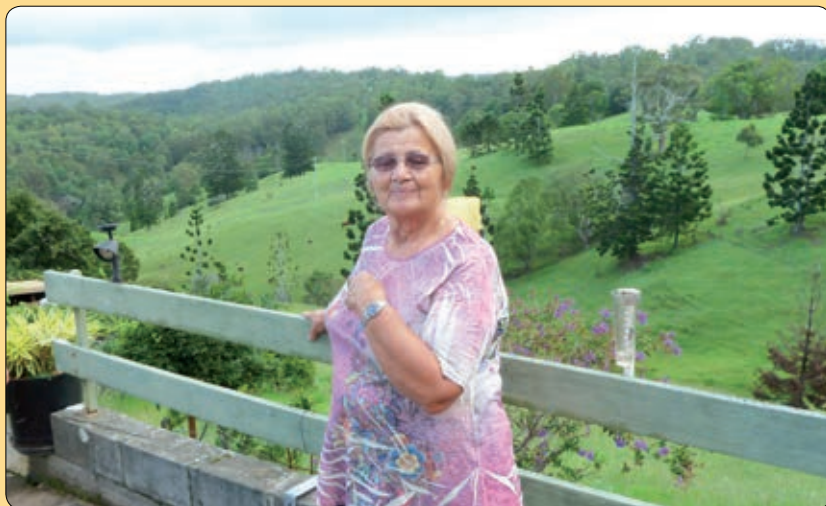

Župnika na obisku iz Slovenije,
g. Miro Marinič in g. Zoran Zornik.

Iz uredništva Misli:

Zvedeli smo še za eno smrt: ANTON (TONE) SLAVIČ, ki je nekoč živel v Queenslandu, je umrl 11.03.2015 v Mariboru, tam je bil tudi rojen 27.02.1927. Po prihodu v Avstralijo leta 1957 z ženo Marie ter hčerko Metko in sinom Jankom so živeli najprej v Melbourne, nato v Queenslandu, od koder se je Tone preselil v Slovenijo. Ljudje v Melbourne se ga spominjajo, ko je organiziral dve potovanji v Slovenijo z JAT-om, bil je tudi predsednik Slovenskega društva Melbourne (SDM) v letih 1966 do 1968. V Melbourne je imel svoje podjetje TV Repair Business. Hčerka Metka Škrobar, po poklicu učiteljica in profesionalna umetnica, živi v Surfers Paradise, prva žena Marie (Mia) pa je umrla pred leti v Queenslandu. Sin Janko je bil priznan kuhar in lastnik nekaj uspešnih restavracij na Gold Coast. Oba, Janko iz Avstrije in Metka iz Avstralije, sta bila ob očetu v njegovih zadnjih dneh življenja.

Hvala Aniti Pleško, Magdi Pišotek in Stanku Prosenaku za sporočilo.

UTRINKI Z MOJIH POTOVANJ

Cilka Žagar

RED MORA BITI. Tudi slab red je boljši kot nič, pravi Franc z Bribie Islanda.

Oblasti vseh časov in krajev so se vedno trudile vzpostaviti red, vendar nikomur ni uspelo vzpostaviti reda, ki bi bil vsem všeč. V demokraciji skušajo vzpostaviti red, ki bi ustrezal večini.

Vsi smo dolžni spoštovati obstoječi red, dokler ga nam ne uspe izboljšati. Vsi smo tudi dolžni opozarjati na nepravilnosti, nepoštenost in nepravilnosti obstoječega reda. Zgodovina nas uči, da ne smemo dovoliti fanatikom prosto pot do vlade. Nemci so ignorirali Hitlerja, Rusi so se prilagajali Stalinu in tako dovolili pobijanje milijonov ljudi.

Ljudje radi rečejo: Kaj bom jaz, saj so drugi za to poklicani in plačani. Jaz ne morem nič spremeniti.

Malo je boljše kot nič, pravi Jože Košorok v Sydneyu.

Narod je živa stvar; narod smo vsi; veriga je samo tako močna, kolikor je močan njen najšibkejši člen. Vsak od nas lahko gradi in podira skupnost. S svojim življenjem vsi pričamo da smo, kar smo. Vsi smo poklicani, vsi smo narod.

Naloga naroda je, da praznuje svoj obstoj in mejnike svojega življenja. Vsak izraz pripadnosti jača narod. Ko gledam angleške filme, vidim, kako vztrajno Angleži prikazujejo svoja zgodovinska ozadja, tradicije, šege in navade, verovanja in obrede. Večkrat sem že predlagala slovenskim filmarjem, da bi naredili film Krst pri Savici. Ta ljubezenska zgodba ima pomembno zgodovinsko ozadje in se dogaja v najlepših krajih Slovenije. S tem filmom bi praznovali svojo zgodovino in lepote Slovenije, kar bi bilo v ponos nam in naši mladini.

V Sydneyu sem srečala Toneta, ki se pritožuje, ker ima Tony Abbott večjo plačo kot on. Pravi, da imamo vsi iste potrebe, zato bi morali imeti vsi enake plače. Sem mu rekla, da bi v tem primeru morali ukiniti vse tekme. Vsi tekmujejo, da bi bili boljši, lepši, pametnejši, močnejši; nekateri trenirajo dolge ure za olimpijske medalje, drugi hujšajo, da bodo bolj privlačni, nekateri iščejo uspeh na loterijah, medtem ko drugi trdo in vztrajno delajo; nekateri varčujejo za bodočnost, drugi odplačujejo za že porabljene dobrrote. Svobodno izbiramo svoj način življenja zato ne moremo pričakovati istih rezultatov. Vsi pa pričakujemo plačo ali vsaj priznanje za svoj trud. Se mi zdi, da je Bog dobro vedel, zakaj nas je naredil tako prijetno različne. Ni nam dolgčas, ko se vsi rinemo za svojimi cilji.

CVETKO MEJAČ

Res me čas prehiteva. To pismo bi morala napisati vsaj lansko leto ob stoletnici rojstva našega prijatelja Cvetka Mejača. Rojen je bil v Kaplji pri Kamniku 3. maja 1914.

Cvetko je bil zame velika uganka. Pred okrog tridesetimi leti sem mu obljubila, da bom napisala njegovo zgodbo. Jože je celo posnel film mojega pogovora z njim. Seveda je bilo Cvetku takoj žal, da je razkril vir svojih razočaranj in svojega bega, zato nisem nikdar pisala o tem, kar je povedal.

Ilustriral je moje pesmi in v pismih me je vedno vabil na obisk, a ko sva z Jožetom prišla, naju je skoraj nagnal. Pisal mi je dolga pisma o svojem življenju, delu in mišljenju, a ko sem ga kaj vprašala, je rekel, da me bo sunil s svojega hriba, če bom še prišla vohunit. Pravi, da se je skril na hrib, pa mu vseeno ne damo miru.

Cvetko je vedno rekel, naj Slovenci pozabimo na vse medsebojne razlike in ostanemo samo Slovenci, složni, zvesti, pošteni, eden drugemu naklonjeni, če hočemo kot narod preživeti. Zraven se je seveda jezil, da smo Slovenci polni zavisti, lakomnosti, slavoželja in hudobije. Jezil se je nad akademiki, ki bi se radi dvigali nad narod, a zdi se mi, da je tudi on sam s prezirom gledal Slovence, ki se niso dovolj trudili za dobro slovenstva. Rekel je, da ne mara Slovencev, ker so mu zagrenili vse življenje, a obenem je slikal slovenske motive, pisal za slovenske publikacije in celo vabil mene na obisk. Bij je med ustanovitelji Zveze slovenske akcije (ZSA), ko je Srbija pretila, da bo iz Jugoslavije naredila en narod. Prizadeval se je za osamosvojitve Slovenije. Skratka bil je človek nasprotij.

Za boljše razumevanje našega prijatelja Cvetka Mejača naj tu navedem par stavkov iz njegovih pisem meni:

»Kot dvanajstletni fant sem bil izključen iz šole zaradi kajenja in mi je bilo prepovedano nadaljnje šolanje v Sloveniji, zato so me poslali v Sremsko Mitrovico k družinskemu prijatelju profesorju Rude Vollerju. Bil sem sprejet kot član te visoko cenjene družine. Poleg študija sem moral delati v njegovi pisarni. Leta 1932 mi je ta Čiko Rude dal hranilno knjižico z vsem mojim zaslužkom za dve leti mojega tehničnega risanja. Ostal sem pri njih do leta 1937 in študiral na beograjski univerzi. Med študijem sem bil tudi državni uradnik in tako dobival mesečno plačo in prosto vožnjo Beograd - Ljubljana. Leta 1937 sem bil poslan v Firence na dodatni študij železobetona za vojaške naprave in namene. Od tod sem bil poslan v München študirat `schlang beton` in `schock beton`. V Firencah sem bil tudi v šoli s Piccasom in drugimi znanimi umetniki. Hotel sem se poleg arhitekture seznaniti še s kiparstvom in slikarstvom. V Parizu sem se učil mešanja barv in varčevanja z barvami v družbi velikih mojstrov. Za osemnajsti rojstni kralja Petra sem bil povabljen na proslavo kot major rezervist med 300 aviatičarji Icarusa. V tovarni Icarus v Zemunu je bilo zatočišče tajne rusko-angleške obveščevalne službe. Kot posledica moje prisotnosti in delovanja v tej službi, sem bil večkrat v zaporu in kasneje me je Udba spremljala po celem svetu.

Načrtovanje projekta Gotenice je bila državna tajnost in moje sodelovanje in poznavanje teh načrtov me je spravilo v stalno življenjsko nevarnost. Gotenica je vas blizu Kočevja, kjer je pred vojno živelo 350 po večini nemških ljudi. Nemce so pregnali od tod 1941-tega, ostale prebivalce pa takoj po vojni. To ozemlje

je postalo nedostopno za civilno prebivalstvo. Tu so gradili bunker za vojne in politične namene in voditelje.

Med okupacijo Gorenjske so Nemci tajno kopali uranij v Žirovskem vrhu. Samo en nemski SS je vedel, kaj izvažajo v zabojih. Slovenski izobraženci v Dachau so 1944-tega leta zvedeli od Nemcev, kakšna ruda se nahaja na Žirovskem vrhu. Tajni odbor Gotenice Kemoteh je z vso resnostjo delal na tem, da si pridobi vse pogoje in znanost o tako skrivnostni sili atomske vode, predno jo Rusi objavijo. Mnogo tovarnjakov tega materiala se je zadržalo v Kočevju, Novem mestu, Črnomlju in Karlovcu.

Tako se je začela osnovati in načrtovati Gotenica med slovenskimi in hrvaškimi izobraženci, tehnologi. Po prvem maju 1946 se je osnovala v Beogradu Vojno gradbena fakulteta Milje Zakić, ki je načrtovala vse gradnje pirotehnike in seveda tudi Gotenico. Kemoteh je v Gotenici 1948-tega leta demonstriral v prisotnosti ruske, angleške, francoske in ameriške misije uspeh Uranita z Žirovskega vrha. Vsi, ki so sodelovali v tem projektu, so bili kasneje eliminirani v tako imenovanih Dachauskih procesih. Samo dva sva ostala živa.

Leta 1948 sta Rusija in Amerika sumili ena drugo glede delovanja Gotenice. 1.10.1948 sem se vračal z vlakom iz Beograda v Kamnik, da se razdolžim. Blizu doma mi je neka dobra oseba rekla, naj skočim z vlaka, ker povratnike streljajo v gozdu pri Kamniku. Vzel sem aktovko, skočil in bežal na Kamniško sedlo in tam preko meje. Avstrijci so me predali Angležem, ker je tam bila angleška zona. Imel sem samo aktovko, ki je bila nedotaknjena na razpolago Amerikancem. Angleške in ameriške oblasti v Salzburgu so dobile obvestilo, da sem pobegnil iz Jugoslavije in ukradel vse načrte Gotenice. Oni so vedeli vse o Gotenici in Dachauskih procesih. Ker podrobnosti niso imeli na papirju, sem predno sem šel za Avstralijo, skupaj z ameriško vojno-tehničnim osebjem do 22. 11.1949 dovršil po spominu načrte za Gotenico v kolikor sem jih poznal.

V Kamniku so me v odsotnosti obdolžili, da sem vse načrte Gotenice ukradel in prodal Amerikancem. Zaradi tega so me v Sloveniji obsodili na smrt. Ti načrti bi tehtali okoli 100 kg, jaz pa sem seboj nesel samo aktovko z osebnimi dokumenti.»

Seveda je še veliko svojih življenjskih zgodb Cvetko opisal, vendar omenjam samo te, da bomo bolj razumeli resnične razloge za njegov beg od ljudi, strah in nezaupanje. Med drugim piše Cvetko:

»Moje najpomembnejše delo je v železobetonu.

Delali smo še neznane formule za modulacije in laminacije. Imel sem uspehe tudi v arhitektskih projektih.»

Ob zadnjem srečanju je rekel Cvetko:

»Zdaj se lovim v pajčevini; ne za slavo in ne za denar; ukvarjam se z umetnostjo, ker v njej najdem miselno udobje. Samo, ko stopiš v miselno udobje sproščen, svoboden, resničen sam sebi, bodo poteze prišle iz naravne potrebe in bo to resnica tvojega momenta, tvoje duhovne razvaline, sovraštva in ljubezni. Umetnost je resničen izliv srca; drugo je komercialno slikanje - ilustracija in tretje je iskanje slave.«

Pred smrtjo mi je Cvetko poslal paket portretov; rekel je, da išče dom za svoje prijatelje in spomine.

Cvetko je zapustil trajno in bogato dediščino. Njegove slike krasijo domove in cerkve, njegova strokovna dela in arhitektski načrti so v ponos Sloveniji. S svojim življenjem in delom je nenehno izpovedoval ljubezen do Slovenije in Slovencev, čeprav se je pogosto jezil, ker nismo bolj naklonjeni eden drugemu in naši skupni prihodnosti.

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

MEDITACIJA AVSTRALSKEGA DINGA

Anka Makovec

Dingo! Pasjega rodu sem in pod tem imenom me poznajo širom avstralskega kontinenta. Večina ljudi pridene mojemu rodu tudi besedo »divji« – kar me v resnici ne moti kdo ve kaj, ljudje me namreč pobliže ne poznajo. Pri tem imam v mislih predvsem belo populacijo, saj jih je med aborigini kar precej, ki pripadajo mojemu klanu – tu smo si seveda bratje.

Belcem, ki sedaj vladajo naš kontinent, se zdimo potuhnjeni in spletkarski, kar v resnici še zdaleč nismo. Da se sedaj malo čudno obnašamo, je vzrok stalna napetost, živčnost in strah. Med ljudstvom so se razpasle govorice, da smo nevarni krvoloki, popolnoma nevredni zaupanja. Enemu izmed nas so celo naprtili ostudno obsodbo, da je v kampu iz šotora odvlekel dojenčka in ga brez sledu pogoltnil, medtem ko sta se mati in oče, z ostalimi turisti veselila ob ražnju.

Od takrat naprej se je začela gonja, ki ji ni konca. Kamorkoli se obrnemo, nam sledi puškina cev. Moja mati se je umikala vedno globlje v neobljudene kraje in celo tukaj, v Cape Yorku, proč od vsega, jo je zasledila krogla. Mene je, cucka neobljenega, iz cestnega jarka pobral prijazen voznik Landroverja. Pravzaprav sta bila v vozilu dva možakarja, eden temnopolt in drugi, belec. Pobral me je beli in me dal v naročje črnemu, ki je bil

njegov star prijatelj. Ko sta ugotovila, da sem psička, sta se kar raznežila. Trepljala sta me po hrbtšču, čohljala za uheljčki, da mi je bilo že kar malo nerodno. Ob prvem studencu sta se ustavila, da sem si potešila žgoče grlo. Odprla sta zadnji del Roverja in mi prinesla dobrot, da mi je kar sapo zaprlo. Starosta – aborigin, si je gladil sivo brado in me ljubeče opazoval. Naenkrat pa se je zresnil in belemu ukazal, naj hrano zdaj odnese izpred mojih oči. Da je za prvi obrok več kot dovolj, je oznanil. Takile staroste so »kampeljci«, vse vedo, od znotraj navzven! Kar oni ukažejo, je tukaj v divjini zakon – pa mir besedi.

Iz njunega pogovora sem razbrala, da sta prijatelja umetnika, slikarja. Nič v mimoidoči pokrajini ni ušlo njunemu pogledu: slikovito drevo, oblak na obzorju, skala ob poti ali lep termitnjak. Jaz pa, kot kako dolgo pričakovano dete, smrček lepo zataknen v rokav suknjiča, ki mi je v naročju služil kot prava zibelka. Niči za trenutek me nista dala na trda tla ali kam zadaj! Lepo na kolenih celo pot, pa še prepevala sta vesele in poskočne pesmi. Res žlahtna družba! Landrover je zložno požiral kilometrino preko

neobljudenih gričev in dolin. Reke brez mostov, to ti je pravi hec in avantura! Po strmih nabrežju navzdol, potem pa kar čez strugo, da je kar pokalo od sile in si je Rover pošteno oplakoval popkovino. Kadar so bile strmine na drugem bregu prehude, sta možakarja napeljala debelo vrv k bližnjemu drevesu, in naj me vrag pocitra, če vem, kako je tisto kolo na Roverju delovalo, a vrv se je lepo navila in naša »avto-plezarija« se je uspešno končala.

Proti večeru sta umetnika, veselo brundajoča, prispela v svoj kamp sredi divjine, kjer sta preživela že nekaj let v popolni slogi z materjo naravo. Skupaj sta slikarila, pisala knjige in vmes raziskovala skalnate jame, kjer se je skrivala tisočletna kultura in umetnost staroselcev. Zvečer sta posedala ob ognju in veselo debatirala dosežke dneva. Pila sta čaj iz ocrnele kangle, ki ji je bilo ime Billy, obujala spomine na preteklost, polno dram in humorja, in se ob umirajoči žerjavici predajala vsak svojemu sanjskemu času.

V tako imenovano civilizacijo sta le redko potovala. Navadno ob izidu nove knjige ali slikarske razstave, kjer se je mestna gospoda drenjala, da je ujela pogled na to izredno črno-belo prijateljstvo. Njima pa se je šlo le, da se stvar lepo proda, da si spet nakupita živeža in potrebščin za življenje izven civilizacije.

Ob končnem pristanku v kampu sta veselo zaukala drobni ženici, ki je ob ognju pridno mešala dišečo jed v črnem kotlu.

»Baby dingo!« je vsa veselo zaklicala ob pogledu name, ko me je starosta dal na tla blizu ognja. V oči so ji privrele solze, ko sem jo s smrčkom podrezala okoli brade in belih lic. Ženske v teh neobljudenih krajih res nisem pričakovala! Križana gora, pa še tako majhna je, kot kako dekletce! Le kako zmore dvigati tako velik kotel poln jedi, sem skušala pogruntati.

Opazovala sem njene zareče oči, ko sta ji možakarja povedala mojo zgodbo. Tudi ime sta si zame po poti izmislila. LASKA naj bom, tako sta odločila.

»Laska, Laska,« mi je ženica skušala z glasom dokazati, da ji moje ime zveni kar domače in da se mojega prihoda resnično veseli.

Tisti večer je bilo odločeno, da bom v kampu ostala, dokler ne zrastem v samostojnost in zrelost svobodnega dinga. Potlej pa naj sledim klicu divjine in ohranim v mojem srcu spomin na srečne ljudi, ki jih je le ta izbrala za svoje. Čudovit pokoj in sreča sta me objela ob vsem tem in neznansko prijetno mi je bilo sedeti takole ob ognju, poleg človeških

bitij, v spravi s samimi seboj in svetom pod obokom bleščečih zvezd.

Ljudje v drvečih avtomobilih s puškami in močnimi žarometi so izginjali iz moje zavesti. Strah se je umaknil miru in skrb je odstopila mesto živemu veselju.

Zadremala sem in ženica me je odnesla v svoj majhen, a sila prikupen šotor. Zlezla je v spalno vrečo in me nežno stisnila k sebi. Bila sem tako blizu, da sem čutila bitje njenega srca. Kakšna mila muzika je to: tik-tak, tik-tak, rada te imam... Šele v tistem trenutku sem spoznala, da sem bila tudi tega občutka silno lačna in milo se mi je storilo ob misli, da je čisto mogoče, da je tiktakanje mojega srca tudi ženici v veliko tolažbo.

In potlej je ženica spregovorila, meni, DINGU! Besede so bile v čisto tujem jeziku, polne ginjenosti in miline. Stavki so bili povezani z melanholično harmonijo, obarvano z razumevanjem in, oh da, z odpuščanjem in spravo. Njen mili glas je padal name kot tihe snežinke v knjigi pravljič z drugih celin.

Tisto noč mi je bilo v sanjah razodeto, da je ta drobna ženica, daleč, daleč od svojega rodu, da ji srce pokriva odeja iste barve, kot je pokrivala mene, ko je puškina cev pomerila v mojo mater. Razodeto mi je bilo, da nisem le jaz obsojena črnih laži in krutosti in da tudi ona išče v divjini miru pred preganjalci, ker ve, kar vemo mi, dingi, da smo sojeni krivično.

Pri polni zavesti se sedaj v moji divji pasji duši sprašujem: sem bila iz cestnega jarka rešena zato, da se tukaj, v objemu prostrane divjine, sestanem z mojo sestro po duhu?

Predajam se sedaj vodam usode z lahkoto in mirom. Prihodnost naj pokaže, iz kakšnega testa sva – drobna ženica in jaz.

P. S.: V črtici boste najbrž takoj spoznali, da je »drobna ženica« v kampu sredi divjine Cape Yorka slovenska Ankica, ki je tam gor pomagala pri raziskavah in zapisovanju »Aboriginal Rock Art of Cape York«. Umetnika v črtici sta vsem znana prijatelja Dick Roughsey – Goobalathaldin in kapitan Percy Trezise, voditelja znanih »Earthwatch Expeditions«. Televizijska postaja ABC je nedavno v večerni oddaji predvajala čudoviti dokumentarni film, ki mi je priklical nazaj toliko spominov, da so mi ves čas po licih tekale solze.

Vaša Anka Tasmanka – Anka Makovec, Tasmanija

Letos bo minilo 30 let od mojega prvega obiska rojakov v Perthu v Zahodni Avstraliji (Western Australia) in sem to omenil patru Darku, ki je do sedaj skupaj s p. Valerijanom skrbel tudi za to naše najbolj oddaljeno slovensko občestvo, da bi sedaj, ko sva v Melbournu dva patra, lahko ponovno šel tja na pastoralni obisk. S p. Darkom sva v januarju 2015 sestavila pismo in ga poslala na naslove tamkajšnjih rojakov. Vedel sem, da se je v teh 30 letih marsikaj spremenilo: pater Ciril v oktobru 1985 še ni imel niti 32 let, sedaj je v 62. letu. Tisti, ki so bili takrat stari 50 let, so sedaj stari 80, takratni 60-letniki jih imajo sedaj 90; mnogi so že odšli, večinoma v večnost, le par se jih je vrnilo v Slovenijo. Kaj vse se je v teh letih spremenilo! Takrat sem tipkal na pisalni stroj, sedaj si življenja ne znamo več predstavljati brez računalnika in interneta. Toda spremenila se je tudi podoba naših obrazov in barva las, če jih še imamo, bi pripomnil melbournski Franjo!

Listam po Mislih leto 1985, da najdem, kdaj sem bil tam prvič. Na strani 235, Misli, september 1985, najdem naslov »Prvi del obiska škofa Kvasa in p. provinciala: V PERTH, W. A., priletita naša visoka gosta v petek, 18. oktobra, ob 1.35 zjutraj (Singapore Airlines, Flight 23). Pričakal jih bo p. Ciril in upamo, da kljub neugodni uri ne bo sam na letališču. Čim več rojakov se mu bo pridružilo, lepši bo sprejem...«

Vračam se v spominu v tisti čas in ga skušam čim bolj slikovito doživeti: Lep sprejem sredi noči na letališču, kamor je prišlo precej rojakov, srečanje z Anico in Slavkom Tomšičem, ki sta nas sprejela v njunem gostoljubnem domu na Albert Street v Osborne Parku, kjer Anica še sedaj sama živi. Maša v soboto in nedeljo v cerkvi St. Kieran's church v Osborne Parku, obisk pri nadškofu Perth, nadvse prisrčen in vesel sprejem v dvorani Slovenskega kluba v Guildfordu: nagovori, večerja, pesem;

ogled mesta, romanje v benediktinsko opatijo New Norcia. V sredo, 23. oktobra 1985, smo odleteli iz Perth (Ansett, Flight 245) in pristali v Sydneyu ob 5.55 popoldne. Tam je pripravil slovesen sprejem p. Valerijan. V Mislih, marec 1986, je na strani 37 moja fotografija, ki sem jo naredil po nedeljski maši v Osborne Parku. Še živo se spomnim, kako sem ljudi spravljaj skupaj, da bi se jih čim več videlo na fotografiji...

No, sedaj pa smo v začetku leta 2015, skoraj 30 let pozneje!

Da bi lahko obiskal čim več rojakov ter pridobil tudi čim več informacij, sem povabil na pot tudi sourednico in fotografinjo Misli, Marijo Anžič. Pater Darko mi je poslal nekaj svežih informacij ter telefonskih števil. Že iz Melbourn sem poklical gospo Ančko Kočar, ki je sedaj nekako prevzela delo Anice in Slavkota Tomšič ter vlogo cerkvenega odbora, ki ga je vodil Silvo Bezgovšek. Ančka je lani dopolnila 80 let in

Ančka Kočar ob grobu moža Maksa.

je neverjetno mladostnega duha. Je polna informacij, aktivna v balinarskem klubu, v slovenskem klubu, obiskuje bolne in starejše, varuje svoje vnuke, jih vozi v šolo in tudi malo razvaja, kot se za babico spodobi. Ančka si je vzela kar precej časa, da smo skupaj obiskali nekaj starejših, bolnih in tudi pokojnih na pokopališču Karrakatta Cemetery, kjer počivajo v Božjem miru rojaki: Venceslav (Slavko) Tomšič, Maks Kočar, Polde in Milka Vuga, Stanko Tavčar, mož Zlate Agrež, starša naše organistinje Mary – oče Franc (umrl leta 1980) in mama Milka Lunder, ki je umrla 13. oktobra 1985, pet dni pred prihodom škofa Kvasa, oba Maryjina moža Des Jauncey in Štefan Stockbauer; Zvonko in Slavica Gorian; Marija in Martin Janžekovič, Stanko in Štefanija Božič, Jože Zigmund, Vladimiro in Ludmila Racman, Jožef Vidos, Zdravko in Alice Kristančič, Stanko Tavčar in še mnogo drugih iz prve slovenske generacije v Zahodni Avstraliji. Nekaj rojakov je pokopanih na pokopališču Pinnaroo Valley Memorial Park, pa tudi na pokopališčih v Guildfordu, Fremantlu in Midlandu.

Nekaj posebej milostnega so bili obiski bolnih in ostarelih po domovih. Najprej obisk pri Silvu Bezgovšku v domu ostarelih. Živo se spominjam Silvotove iskrivosti in prizadevanj ter njegove žene, Poljakinje Nine, ki je tako lepo govorila slovensko in sva se tudi tokrat pogovarjala po slovensko. Silvotu so lani novembra čez noč odpovedale noge in je moral v dom. Obujala sva spomine; sedaj se je trudil sprejeti bolezen, naj mu pomaga molitev in zakramenti, ki sem mu jih podelil. Kot slišim, je bil tisti dan Silvov zadnji najboljši dan. Ko to pišem za Misli v začetku marca, je Silvo v bolnišnici.

In sedaj moram dodati še prav zadnjo vest iz Perth: Silvo Bezgovšek je 10. marca 2015 mirno za večno zaspal v večernih urah v bolnišnici St. John of God v Subiacu. Naj počiva v miru Božjem!

Obisk pri Mariji Zorzut je bil poln sonca. Hčerka Elena tako lepo skrbi za mamo v domači hiši. Veliko časa namenita molitvi. Vse po slovensko. 90-letna Marija zna na

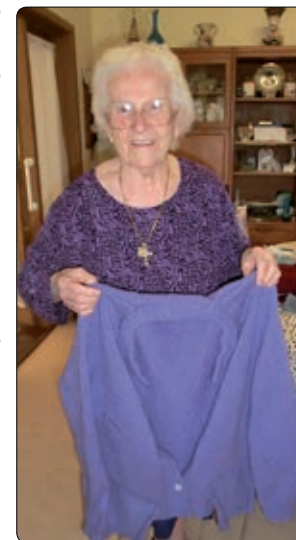
Marija Zorzut s hčerko Eleno pri molitvi psalmov.

Pater Ciril na obisku pri Silvu Bezgovšku v domu ostarelih.

pamet toliko psalmov, ki jih molita skupaj s hčerko, da nisem mogel verjeti svojim ušesom in očem. Prijeten je bil pozneje tudi telefonski pogovor z Vido Tavčar, ki živi doma, pa jo obiskuje bolezen.

Obisk pri Anici Tomšič pa je bil spet nekaj posebnega, saj je pred desetletji kot skrbna mama z možem Slavkom delila svoj dom s patri, ki smo tja prihajali: p. Bazilij, p. Valerijan, p. Janez, p. Ciril in škofje, ki so prihajali na obisk v Avstralijo. Njen tedanji vrt je bil prava podoba raja - vse v cvetju. Slavko je bil

Anica Tomšič in dve njeni priznanji.

ponosen na Aničin vrt ter na svojo delavnico in klet. Sedaj se pozna, da ni več moči za vrt, le trta tam je še bogato obložena. Slavko je umrl 29. aprila 2006, Anica je lani dopolnila 90 let, a še vedno sama živi v hiši, nedaleč stran od cerkve, kamor jo vsako nedeljo pelje k maši sin Frank ali če on ne more, jo pelje Mary Stockbauer, ki je kot angel v župniji – tako je povedal župnik. Anica nam je pokazala priznanja, ki jih je prejela za svoje karitativno delo: priznanje župnije, St. Vincent's de Paul Society, občine, članov parlamenta, nadškofa in tudi Slovenske frančiškanske province. Anica še vedno tudi plete lepe jopice za svoje vnuke. Prav pri tem delu smo jo našli.

Jakob Chuk (Čuk) živi v Fremantlu, pristaniškem mestecu, ki se danes praktično drži Perth. Tam so najprej pristale ladje na potovanju iz Evrope v Avstralijo in tako se je že tam izkrcalo tudi nekaj naših rojakov. Jakob ima lepo, prenovljeno hišo prav v bližini pristanišča. Vesel je pripovedoval o obisku treh svojih sorodnic. Jakob veliko bere in tudi piše. Z znanjem jezikov je bil in je še vedno pomoč pri tolmačenju. Povedal je, da živi v domu ostarelih Hamilton Hill Aged Care Jože Butala. Tudi njega sva

Jože Butala

obiskala z Marijo in kako je bil vesel obiska in molitve. Jože je bil rojen 21. novembra 1936 v Petrovi vasi v Beli Krajini v družini 10 otrok, štiri dekleta in šest fantov. Z zanimanjem prebira tudi naše Misli.

Sveto mašo smo imeli v nedeljo, 8. februarja 2015, ob 2. uri popoldne v cerkvi St. Kieran's na 120 Waterloo Street v Osborne Parku. Najprej je bilo prijetno srečanje z župnikom Fr. Michaelom Gatt-om, ki je tudi kaplan v Australian Royal Air Force; srečanje letalskega in policijskega kurata! Potem pa so že začeli prihajati rojaki. Nedeljsko popoldne je bilo vroče; termometer je kazal 40 stopinj Celzija. Nisem seveda pričakoval množice, saj so mi povedali, da so leta in bolezen obiskala večino članov naše skupnosti. Zbralo se je 15 rojakinj in rojakov, ki smo lepo, praznično in slovesno obhajali sveto daritev ob petju, ki sta ga vodili organistinja Millie (Mary) Stockbauer roj. Lunder in Zlata Agrež. Ker je bil ta dan tudi slovenski

Fotografija spodaj: Po sveti maši v cerkvi St. Kieran's v Osborne Parku v nedeljo, 8. februarja 2015. Stojijo spredaj – z leve na desno: Mara Katana, Adriana roj. Vuga, Anica Tomšič, Marija Pestotnik, Zdenka Jakša, Ančka Kočar, Ana Kristančič, Fredi Pestotnik. V drugi vrsti – z leve na desno: Millie Mary Stockbauer, Zlata Agrež, Štefka in Tone Resnik, p. Ciril, Jakob Chuk, Vera Pavzin, Karin Bumbak roj. Agrež.

Zlata Agrež in Millie Mary Stockbauer. Čestitke Millie (Mary), ki je 21. marca letos praznovala 70. rojstni dan. Naj jo Gospod ohranja še naprej mladostno in vneto za mnoga dobra dela v družini, naši skupnosti in v župniji!

kulturni praznik, Prešernov dan, smo se spomnili tudi tega in sem deklamiral celotno Zdravljico, kakor mi ostaja v spominu po nastopu pesnika Toneta Kuntnerja pred leti v Avstraliji. Dobil sem celo aplavz! Po maši nas je Marija postavila pred oltar za spominsko fotografijo.

Iz cerkve smo se napotili v prostore novega slovenskega doma, ki je na naslovu Unit 6/225 Beechboro Road, Embelton WA 6062. Tam smo našli predsednika Franka Pavzina, ki se je opravičil, da ni mogel v cerkev, ker je moral pripraviti dvorano. Je bila pa pri

Pater Ciril, Marija in Fredi Pestotnik s hčerko Heleno in možem Petrom, ki sta prišla na obisk iz Anglije.

Prav domače smo se počutili v Slovenskem klubu.

maši njegova žena Vera! Pomagal mu je podpredsednik Zoro Bajec z ženo Marijo. Prišli sta še dve Dalmatinki ter Pestotnikova hčerka Helena, ki je prišla iz Anglije z možem Petrom na obisk k staršem. Fredi in Marija Pestotnik preživljata slovensko zimo v Perthu, štiri tople mesece pa v Sloveniji v Domžalah, kjer imata stanovanje. Gospe so nas postregle prav po slovensko – s kranjsko klobaso in kislim zeljem, možakarji pa s pijačo. Seveda je beseda tekla o preteklosti in sedanjosti. Najboljša leta so imeli kot skupnost od srede 70-tih do 90-tih let prejšnjega stoletja. Slovenski klub so ustanovili 29. julija 1978. Prvi ples so organizirali v najeti dvorani 19. avgusta 1978. Lastne prostore z dvorano so kupili leta 1981. To je bila včasih kinodvorana, potem pa dvorana RSL kluba v Guildfordu na naslovu 131 James Street. Ker je postala ta dvorana tudi za slovenski klub prevelika, so jo leta 2006 prodali. Tam je sedaj muzej naravoslovne zgodovine – Museum of the Natural History. Novi prostor je našel Fredi Pestotnik v industrijskem delu Embelton in so kupili celotno skladišče, ki so ga preuredili v klubsko dvorano s kuhinjo, barom in balkonom, drugi del pa so dali v najem električarju in na ta način lahko še vedno manjše število rojakov ohranja slovenski dom, saj stroške krijejo z najemnino. Sedaj ima klub okrog 40 članov, poleg Slovencev je še nekaj Istrijanov in Dalmatincev. Klub je sedaj odprt samo ob nedeljah od 3. ure popoldne do 7. ure zvečer, občasno še ob petkih in sobotah. Ob nedeljah se rojaki srečajo in imajo večerjo. Največji obisk imajo v klubu za miklavževno nedeljo ter za vinsko trgatvev koncem februarja pa še za obletnico kluba v oktobru in za Silvestrovo. Letos jih je sredi marca obiskal Koroški oktet,

Tone Resnik, predsednik Frank Pavzin, Marija Anžič, Vera Pavzin, Fredi Pestotnik in Jakob Chuk.

ki je prispel v Perth na povabilo inženirke kemije Mariane Kaker, koroške rojakinje, ki dela v mestu Kalgoorlie, kjer kopljejo zlato. Mariana Kaker je inženirka z več kot 25 letno prakso v proizvodnji in delu z eksplozivi. Leta 2005 je ustanovila svoje podjetje Explosive Manufacturing Services (EMS). Sedaj je operativna menedžerka v podjetju Nitro Sibir Australia (NSA) v Kalgoorlieju. Več o njej bomo lahko še brali kdaj pozneje. V Slovenskem klubu je oktet nastopil v soboto, 14. marca 2015, in v nedeljo, 15. marca, jim je Tone Resnik organiziral koncert v avstrijskem klubu. Poleg članov okteta je bilo v skupini še 13 družinskih članov – torej skupaj 21 ljudi, tako je gospa Kaker organizirala njihov prevoz s štirimi avtomobili.

Upravni odbor Slovenskega kluba Perth v letu 2015: Predsednik Slovenskega kluba Perth je Frank Pavzin, podpredsednik in blagajnik je Zoro Bajec, tajnik Igor Emeršič, člani odbora so: Mike Jerman,

Pred Slovenskim klubom v Perthu predno smo se poslovili v nedeljo zvečer, 8. februarja 2015. Z leve na desno: Marija in Zoro Bajec, za njima p. Ciril, Vida Pavzin, Helen roj. Pestotnik, za njo njen mož Peter, Tone Resnik, zadaj njegova žena Štefka, Marija Pestotnik z možem Freedom, spredaj Zdenka Jakša in zadaj predsednik kluba Frank Pavzin.

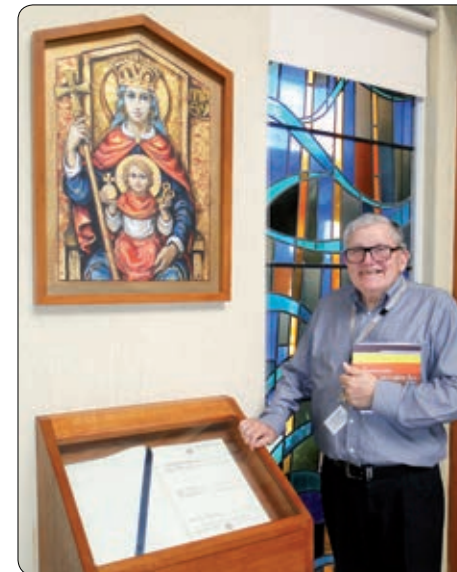
Ančka Kočar in Jožica Žarkovič.

Predsedniki kluba so bili: Anton Križman je bil prvi predsednik, Fredi (Ferdinand) Pestotnik je bil predsednik 21 let, Karl Holvet, Ivan Bevk in sedaj Frank Pavzin.

Tajniki kluba so bili: prvi tajnik je bil Fredi Pestotnik (6 let), dr. Bogdan Pušenjak, Tone Resnik, Jože Štritof, Max Namestnik, Leopold Jauk, Frank Zakšek, Helen Pike (hčerka Ivana Cireja) in sedaj Igor Emeršič.

Diakon Damian Gorian

Da imamo Slovenci v Perthu zelo dejavnega diakona Damiana Goriana, sem zvedel pred štirimi leti, ko je pisal na uredništvo Misli o smrti svoje mame in sva potem govorila po telefonu. Mama Slavica je umrla 13. marca 2011 v Perthu, oče Zvonko pa že pred 20 leti in sta oba pokopana na pokopališču Karrakatta. Sedaj je bila lepa priložnost za srečanje. Diakon Damian je že več let tudi nadškofov ceremonijer, to je voditelj slovesnosti sedanjega nadškofa dr. Timothyja Costelloe-ja in tudi upokojenega nadškofa dr. Barryja Jamesa Hickey-a v mogočni, lepo obnovljeni stolnici St Mary's Cathedral na Victoria Square v Perthu in seveda ju spremlja na različnih slovesnostih po župnijah nadškofije Perth, ki ima 108 župnij in nad 430.000 katoličanov (prim. The Official Directory of the Catholic Church in Australia 2014-2015, stran 791). Damian je bil rojen 5. januarja 1943 v vasi Bilje pri Novi Gorici in je kot štirileten deček s staršema mamo Miroslavo (Slavico) roj. Komelj in očetom Zvonkom prišel v Trst. Tam je oče tri leta delal pri zavezniški policiji. V Avstralijo so prispeli leta 1950 na ladji Oxfordshire. Bili so namenjeni v Melbourne, toda v Fremantlu

Diakon Damian Gorian v kapeli.

se je ladja pokvarila in tako so ostali v Perthu, zato se tam nadaljuje njegova življenjska zgodba.

Študiral je psihologijo na University of Western Australia, ima "Bachelor in Science (Psychology)" in je "Fellow status of the Institute of Human Resource Management Australia". Zaposlen je bil 40 let kot kadrovnik (Human Resources) v veliki firmi Bristile, ki jo je pozneje kupil Elders. Začel je tam kot pripravnik in končal kot menedžer. Vse svoje življenje živi v župniji Sacred Heart v Highgate. Študiral je še teologijo in bil 29. junija 2006 posvečen v diakona. Kot stalni diakon opravlja to službo v župniji v Highgate, je nadškofov ceremonijer, član nadškofijske liturgične komisije in nadškofijskega odbora Archdiocesan Clergy Life and Ministry Committee, vitez reda Holy Sepulcher of Jerusalem ter član pastoralnega sveta domače župnije. Sedaj je tudi voditelj pastoralne službe v domu za ostarele Mercy Care v Wembleyu, ne daleč stran od bolnišnice St. John of God Hospital v Subiacu, delu Perth. Tam nam je razkazal velik del naselja ter nato povabil na odlično kosilo v restavracijo, kjer smo v zanimivem pogovoru preživeli velik del popoldneva ob spoznavanju njegovega življenja in utripa Cerkve v Zahodni Avstraliji.

Pozdravi na jug in pozdravi z zahoda!

Mirko Cuderman, naš zvesti poročevalec iz Queenslanda, mi je poslal pošto: »Dragi pater Ciril, predno greste na pot v WA, bi Vas prosil v Aničinem imenu, da bi naredili kontakt z njenimi brati (Molan) Edvardom, Vinkotom in Andrejem. Edo in Vinko dobro govorita slovensko... Vsi živijo v bližini Albany, ki je na jugu WA. Vinko živi sam na podeželju, Edvard je poročen z Janice, Andrej je najmlajši in ne govori več slovensko, a ima že odraslo družino. Vsi fantje so bili zelo aktivni pri Slovenskem društvu Melbourne in jim je bil pater Bazilij zelo domač, saj bil njihov družinski prijatelj. Potem so odšli v WA.«

Poskušal sem jih dobiti na telefon in uspelo mi je priklicati Edvarda, ki je bil izredno vesel klica in pozdravov od sestre Anice in svaka Mirkota Cudermana. Tako lepo govori slovensko, da ga je bilo lepo poslušati. Živi 400 kilometrov južno od Perth. Vinko in Edvard sta soseda, Andrej pa živi 70 kilometrov oddaljen od njiju. Poleg njegovih pozdravov naj ob koncu tega zapisa povežem še pozdrave vseh naših rojakov iz Zahodne Avstralije, s katerimi smo se v tistih dneh februarja 2015 srečevali in poznajo mnoge rojake na vzhodnem delu našega kontinenta. Rojakom na Zahodu pa lep pozdrav z Vzhoda in hvala za vse gostoljubje! Ni nas veliko, a kolikor nas je, smo dragoceni in smo lahko zelo zelo dobri!

POKOJNI:

JOŽE KLARIČ (Joe Joseph Klarich) je umrl 21.01.2015 v Perthu. Rojen je bil 11.11.1920 v Istri. Pogreb je bil 29. januarja 2015 v Midlandu. Jožetova žena Marija je umrla pred leti, za njo pa tudi sin Daniel. Jože je potem živel z Zdenko Jakša. Jožetov sin John z ženo ter sinom in hčerko živi v Perthu.

MARIO ROJC, rojen je bil 18. maja 1942 v Trstu, je umrl 7. januarja 2015 v bolnišnici v Perthu. Ni imel svojcev v Avstraliji, bil je samski in bo verjetno upepeljen ter pepel poslan v Slovenijo. Zadeva gre zelo počasi, ker so vse prevzeli zaupniki - Public Trustees.

MARJAN PREDOVNIK se je rodil 5. julija 1932 v Nazarjah v Savinjski dolini, umrl je 4. februarja 2015 v Swan Districts Hospital v Perthu WA. Po poklicu je bil živinozdravnik. Študij je končal v Beogradu. Kot sirota je živel v Bosni. V Avstralijo je prispel leta 1962 in je najprej živel v NSW, potem pa se preselil v Zahodno Avstralijo. Živel je v Helen Hill v Swan Valley, kjer je imel 20 akrov hobi farme. Imel je pet otrok, 4 hčerke in enega sina. Z ženo, ki je bila posvojena na Ptuj ter v službi v Iskri, sta se spoznala po pismih. V Perthu je naredil vse izpite še enkrat in dobil državno službo – bil je inšpektor po klavnicah. Pokopan je na pokopališču "Pinnaroo Valley Memorial Park".

Hvala Tonetu in Štefki Resnik ter Ančki Kočar za sporočila.

SILVO BEZGOVŠEK je umrl 10. marca 2015 v bolnišnici St. John of God v Subiacu WA. Novembra 2014 so mu preko noči odpovedale noge in je moral v dom. Rojen je bil na sveti večer, 24. decembra 1923, v Litiji. V Avstralijo je prispel leta 1949 in se leta 1952 poročil z Nino Pupkiewicz, v Buenos Airesu rojeno Poljakinjo. V soboto, 7. februarja 2015, sva ga obiskala skupaj z Ančko Kočar. Bil je izredno vesel obiska in spominjali smo se lepih časov in mnogih obiskov

slovenskih duhovnikov in škofov, ki smo jih pripravili ob njegovem skrbnem vodstvu cerkvenega odbora. Pomolila sva in podelil sem mu svete zakramente za moč in sprejemanje križa. Vse to je sprejel z veliko vdanostjo in hvaležnostjo. Pogrebna maša je bila na praznik sv. Patrika, 17. marca 2015, v cerkvi Infant Jesus v Morleyu, sledila je kremacija. Pokopan je na pokopališču Karrakatta. Sožalje ženi Nini in nečakoma Johnny-ju in Joe-u, sinovoma pokojnega Silvotovega brata Jožeta, ki je tudi umrl v Perthu. **Mir živim, pokoj mrtvim!** *pater Ciril*

Naročnina za Misli za leto 2015
je 50 avstralskih dolarjev,
pošiljanje v tujino
je 100 avstralskih dolarjev.
Hvala tudi vsem, ki podpirate Misli z darovi
v Bernardov tiskovni sklad.

IŠČEMO, POIZVEDUJEMO

Na bralce Misli se obračamo s prošnjo glede poizvedbe o **FRANCU POVŽUNU**, roj. 20. 6. 1942. Imenovani naj bi se leta 1966 preselil v Avstralijo, leta 2012-2013 pa naj bi umrl? Podatki so potrebni za vnos smrti, če je imenovani umrl, v register MKU. Poizvedbo smo že opravili v zveznem volilnem registru, prav tako pa še v zveznem telefonskem imeniku, vendar imenovani ni zaveden nikjer. V kolikor vam je zadeva znana, se vam v naprej zahvaljujemo za vašo pomoč.

Jožica Koštrica, tajnica
Veleposlaništvo RS, Canberra

Obisk ministra g. Gorazda Žmavca

Spoštovani, Veleposlaništvo RS v Canberri sporoča, da bo - predvidoma - minister za Slovence v zamejstvu in po svetu g. Gorazd Žmavc junija na obisku v Avstraliji in na Novi Zelandiji.

Glavni namen je obisk ministra pri slovenski skupnosti po kar petih letih, posebnost tega obiska pa bo odpiranje kar štirih novih konzulatov na čelu s častnimi konzuli v NSW, SA, QLD in na Novi Zelandiji ter poslovnega kluba v Sydneyu.

Predvidoma bo turnejo začel 6. 6. 2015 v Melbourne, jo nadaljeval 10. 6. v Brisbanu, 12. 6. v Sydneyju, 15. 6. v Canberri, 17. 6. v Aucklandu in zaključil 19. - 21. 6. 2015 v Adelaidi.

Natančnejši program obiska bo znan naknadno.

Že sedaj pa se zahvaljujemo častnim konzulom Republike Slovenije, patrom frančiškanom in predstavnikom slovenske skupnosti za podporo in sodelovanje pri izvedbi obiska.

Z lepimi pozdravi iz Canberre,
mag. Jana Grilc, začasna odpravnica poslov

Feliks Grandovec je slavil 70 let. Za to priložnost so se zbrali člani molitvene skupine in mu nazdravili ter prav tako tudi Zori Kirn in Frančiški Šajn ter p. Stanku Rozmanu. Vsi so praznovali rojstne dneve v marcu.

Melbourne
p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

GOD LURŠKE MATERE BOŽJE, 11. februarja, je bil svetovni dan bolnikov in povabilo nam, da radi obiščemo naše bolne, seveda, če si to želijo. Dolgi obiski utrujajo zdrave, kaj šele bolne! Bodimo pozorni do njih in obenem obzirni.

SLOMŠKOVA ŠOLA je imela prvi dan pouka v nedeljo, 15. februarja 2015. Pouk je redno vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši ter še dodatno po urniku. Starši in otroci so vedno povabljeni najprej k sveti maši v cerkvi ob 10. uri dopoldne ter nato v šolo od 11.15 do 13. ure z vmesnim odmorom. V šoli se zelo trudita ravnateljica mag. Veronica Smrdel in učiteljica mag. Julie Kure Bogovič ob podpori staršev in starih staršev. Cenimo in hvaležni smo vsem za njihov trud, napor in prizadevanje.

Pri sveti maši v Kew, na prvi dan pouka Slomškove šole.

SEJA PASTORALNEGA SVETA je bila v ponedeljek, 9. marca 2015, kjer smo naredili podroben pastoralni načrt do začetka letošnjega junija, ki ga že uresničujemo in o njem pišemo v dogodkih in napovedih. Obravnavali smo tudi nekatere gospodarske zadeve. Naslednja seja PS bo 18. maja 2015.

DRUŽINSKO KOSILO nam bodo tudi letos pripravili vsako tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši. Članicam Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič in njihovim sodelavkam ter sodelavcem smo za njihovo požrtvovalnost zares hvaležni. Ni tako enostavno pripraviti hrano za množico med 150 in 180 ljudi. Na fotografiji spodaj z leve: Ana Špacapan, Tilka Horvat, Ana Horvat, zadaj Marija Car, Teresa Sycamore, Marta Krenos, John Miklavec in spredaj desno predsednica Društva sv. Eme Olga Bogovič.

Po kosilu na tretjo nedeljo v marcu: Elizabeth Jernejčič s hčerko Deborah in mambo Ano Horvat ter teto Julie Brown, ki je prišla z možem Ronom na obisk v Melbourne. Ron je v marcu letos dopolnil 80 let. Čestitke in vse najboljše!

Angelca Povh je 10. marca 2015 slavila 80 let. Praznovala je s prijatelji v dvorani v Kew. Naj jo Bog ohranja in poživlja še mnogo let!

Ivanka in Lojze Jerič sta februarja letos obhajala 55 let poroke. Čestitamo in jima nazdravljamo!

POBOŽNOST KRIŽEVEGA POTA imamo v Kew v postu ob petkih in nedeljah pred mašo ob 10. uri dopoldne.

VELIKONOČNE VOŠČILNICE si lahko kupite v Baragovi knjižnici.

IZLET: Helena Leber in Meta Lenarčič sta v ponedeljek, 9. februarja 2015, organizirali izlet in tako omogočili 55 ljudem lep dan. Pot jih je vodila do Sorrenta, tam so se z avtobusom zapeljali na Ferry vse do Queenscliffa, imeli kratek počitek za kavico in ogled пристanišča, nadaljevali pot in si ogledali mesto Geelong. V slovenskem klubu »Ivan Cankar« pa so jim tamkajšnji rojaki pripravili kosilo.

Božjega žegna Wernerja in Mili Remšnik, ki sta obhajala vsak po 89 let! Bog Vaju živi!

3. POSTNA NEDELJA, 8. marca 2015: Na obisku smo imeli dva duhovnika iz Slovenije: g. Zorana Zornika, župnika v Cerknem, ki soupravlja še šest župnij: Šebrelje, Jagršče, Novaki, Otalež, Bukovo in Ravne in je tudi dekan dekanije Idrinja - Cerkno. Gospod Miro Marinič pa je župnik v Spodnji Idrinji in v župniji Ledine. Na povabilo gospe Marice Podobnik iz Brisbana sta se udeležila praznovanja 60. obletnice slovenskega društva Planinka v Queenslandu. Stanko Sivec, stric g. Zornika, je bil mnogo let društveni delavec Planinke, voditelj pevskega zbora in organist. Oba gospoda sta nam poslala zahvalno pismo, g. Miro pa nam je predstavil svojo župnijo Spodnja Idrinja – vse to lahko preberete v teh Mislih.

Pater Stanko Rozman je sedaj med tednom na študiju pri jezuitih v Kew, ob nedeljah pa se pridruži nam. V soboto, 7. marca 2015, je praznoval svoj 73. rojstni dan, zato ob čestitkah kličemo nanj še posebej Božjega blagoslova.

POSTNA POSTAVA: Cerkev nam za ta čas predlaga postno postavu: strogi post je na pepelnico in na veliki petek, kar pomeni, da se vzdržimo mesnih jedi in da se ta dan samo enkrat do sitega najemo. Strogi post veže od izpolnjenega 18. leta do začetka 60. leta. Zdržek od mesa in mesnih jedi je vse petke v letu. Izven posta ga lahko nadomestimo z dobrim delom ali

molitvijo, na petke v postu pa se posta držimo. Veže vse, ki so dopolnili 14. leto starosti.

Kadar je na postni dan praznik, družinska slovesnost, rojstni dan ali god, pogrebščina po pogrebu, post in zdržek odpadeta.

Postni čas pa nas hoče spodbuditi tudi k delom ljubezni do bližnjega. Caritas Australia nas vabi k sodelovanju v postni akciji »Project Compassion«. Ne pozabimo tudi naših bolnikov!

SPOVEDOVANJE: V KEW je redno pred mašo, v GEELONGU in v ST. ALBANSU je bila priložnost med sveto mašo 3. postne nedelje, ko smo imeli pomoč duhovnikov iz Slovenije, pa tudi pater Stanko bo veliko na razpolago. **V ALTONI NORTH** bo spovedovanje v cerkvi St. Leo the Great v četrtek, 26. marca 2015, od 4.30 popoldne do 6. ure zvečer. **POSTNO ROMANJE V TA PINU** bo (oziroma, ko boste to brali, bo že mimo) v soboto, 21. marca. Ob 10. uri smo se zbrali pri naši kapelici, kjer smo pričeli s pobožnostjo križevega pota, ob 11. uri pa darovali sveto mašo v cerkvi na vrhu hriba. Seveda potem sledi že ustaljeno kosilo iz romarske torbe v parku v Bacchus Marshu.

SVETA MAŠA ob prazniku sv. Jožefa je bila v dvorani slovenskega kluba JADRAN v Diggers Rest v nedeljo, 22. marca 2015, ob 12.30 popoldne. Po maši vedno pripravijo dobro kosilo.

Cvetna sobota, 28. marca: V učilnici Slomškove šole bodo od 9. ure naprej pletli butarice. Darovi zanje so vsako leto namenjeni za krašenje cerkve - polovica vsote in druga polovica za misijone. Skupina možakarjev bo ta dan poskrbela za urejanje okolice Baragovega doma in cerkve, kot to redno dela pod vodstvom Valentina Lenka. Valentin je sedaj v bolnišnici in ga bo v tem času nadomestil Jože Rozman. Valentinu in vsem našim bolnikom pa želimo dobrega okrevanja in se jih spominjamo pri sveti maši in v naših molitvah.

CVETNA NEDELJA, 29. marca 2015: Ob 10. uri dopoldne bo slovesen blagoslov zelenja in butaric pred lurško votlino. Nato bo sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona po Marku. Pri slovesnosti se nam bo pridružil Senior Police Chaplain Victoria Police Rev. dr. John Broughton.

TOREK V VELIKEM TEDNU, 31. marca 2015: Ob 11. uri dopoldne bo krizmena maša v stolnici sv. Patrika v Melbourneu. Tudi tja smo povabljeni na ta dan, ko bo nadškof blagoslovil sveta olja in posvetil sveto krizmo. Duhovniki bomo somaševali

z nadškofofom in obnovili svoje duhovniške zaobljube.

VELIKI ČETRTEK, spomin Gospodove zadnje večerje – ob 7. uri zvečer. Ob Gospodovi ječi sledi molitev za duhovne poklice.

VELIKI PETEK, spomin Gospodovega trpljenja in smrti. Ta dan je strogi post. Ob 11. uri dopoldne bo pobožnost križevega pota, ob 3.00 popoldne spomin Gospodove smrti, češčenje križa in obhajilo. Božji grob bo zopet v lurški votlini, kjer se bomo zbrali v molitvi po obredu v cerkvi. Nabirka velikega petka je namenjena kristjanom v Sveti deželi, ki nam ohranjajo svete kraje in so pogosto marsikje preganjani. Pokažimo jim svojo solidarnost, pomoč in bratsko bližino. Bog povrni za ta Vaš dar!

VELIKA SOBOTA: Ob 6. uri zvečer bomo v Kew pričeli s slavljenjem luči velikonočne vigilijske, slovesno mašo ter nato vstajensko procesijo in blagoslovom velikonočnih jedil ter ustaljeno pogostitvijo v Baragovem domu za sodelavce in dobrotnike.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA, nedelja, 5. aprila 2015. Prva praznična sveta maša bo ob 8. uri zjutraj, glavna slovesna maša bo ob 10. uri dopoldne. Po obeh mašah bo blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKONOČNI PONEDELJEK, praznična maša bo ob 10. uri dopoldne.

BELA NEDELJA – praznik BOŽJEGA USMILJENJA, 12. aprila 2015 (druga nedelja v mesecu!). V KEW bo sveta maša ob 9. uri dopoldne, v GEELONGU ob 12.15 popoldne, v ST ALBANSU ob 5. uri popoldne ter v WODONGI ob 6. uri zvečer v cerkvi St. Augustine's Church, 55 High Street, Wodonga.

ŠMARNICE V MAJU bodo ob petkih, sobotah in nedeljah. Prvo nedeljo v maju, 3. maja 2015, bomo po obhajilu izpostavili Najsvetejše, zapeli litanije Matere Božje in prejeli blagoslov. To nedeljo bomo praznovali kot občestvo **MATERINSKI DAN**. Program v dvorani bodo pripravili učenci Slomškove šole in ansambel Žagarji, ki nam bo zaigral in zapel nekaj lepih slovenskih pesmi, posvečenih mamam in starim mamam ter nato še igral za praznično razpoloženje. Člani ansambla so: Tina in Andrej Hodnik, Frank Petelin in Lenti Lenko OAM. Priporočamo se za nekaj dobrot za skupno mizo. Hvala!

BINKOŠTI so v nedeljo, 24. maja, ko obhajamo tudi praznik **MARIJE POMAGAJ**.

Prijateljsko druženje v dvorani misijona v Kew, 15. 03.2015.

NEDELJA SVETE TROJICE, 31. maja, bo slovesen zaključek šmarnic s petimi litanijami Matere Božje in blagoslovom z Najsvetejšim.

SVETO REŠNJE TELO IN KRI – praznik je v četrtek, 4. junija, toda v Avstraliji ga praznujemo v nedeljo, 7. junija. Tisto nedeljo bomo imeli **TELOVSKO PROCESIJO**. Spet so povabljeni k sodelovanju vsa slovenska društva: SD Melbourne, SD Ivan Cankar Geelong, SD Jadran, SD Planica, SD St Albans. Po procesiji bo srečanje v dvorani. Članice Društva sv. Eme bodo, kot vedno, poskrbele za hrano in pijačo. Za tisto nedeljo se napoveduje **OBISK MINISTRA ZA SLOVENCE PO SVETU**, g. Gorazda Žmavca, ki ga bo spremljal dr. Zvone Žigon. V tem času, ko to pišemo, se pripravlja njun program obiska v Avstraliji.

GEELONG: Drugo nedeljo v juniju, **14. junija 2015**, bo nedeljska sveta maša ob 11.30 dopoldne v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu, 100 Asher Road, Lovely Banks. Ob 5. uri popoldne bo sv. maša v **ST ALBANSU**.

SREBRNA MAŠA PATRA DAVIDA ŠRUMPFA: Pater David je bil posvečen 29. junija 1990 v Mariboru, tako je letos srebrnomašnik in bo ta svoj jubilej praznoval seveda najprej v svoji domači župniji pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah. Na pot v Slovenijo bo odpotoval 9. junija in se vrnil v Melbourne 23. julija 2015. Njegov jubilej bomo praznovali v Kew v nedeljo, 16. avgusta, pred tem pa seveda še prej pri Sveti Družini v Adelaidi. V času odsotnosti p. Davida bova v Adelaidi maševala p. Ciril (28. junija) in p. Darko (5. julija).

Alojz in Irma Dežman iz Canberre sta se v začetku marca na poti z dopusta na Tasmaniji ustavila v Melbourne, kjer sta obiskala Toneta in Pepi Mikuš. Tone ju je pripeljal še v Kew, kjer sta Lojze in p. Ciril ugotovila, da sta še v žlahti.

POROKA: MICHAEL IVAN DOMAJNKO in LARA DALE SAUNDERS sta se poročila 7. marca 2015 v naši cerkvi v Kew. Čestitamo!

ODŠLI SO:

IVAN CENIN je umrl 19.01.2015 v Hobartu na Tasmaniji v domu One Care Barossa Lodge v Glenorchy, obdan s svojimi najbližjimi. Rojen je bil 23.06.1926 v Borštu pri Cerkljah ob Krki. V Avstralijo je prispel leta 1952. Leta 1957 se je poročil z Anico Salmič, ki je doma ne daleč stran od Ivanove vasi. Z Anico sta bila šestkrat na obisku v Sloveniji, zadnjikrat pred štirimi leti. Zapušča ženo Anico, sinove Johna, Franka in Davida v Hobartu, Marka v Canberri in hčerko Maree v Hobartu z družinami. Po pogrebni maši 27. januarja 2015 je bil pokopan na pokopališču Cornelian Bay v Hobartu.

Sožalje ženi Anici in družini ter hvala za sporočilo.

SVETI KRST:

OSCAR PATRICK JOZEF LITCHFIELD, rojen 06.12.2011, Randwick NSW in njegov brat FLYNN OWEN BLAZ, rojen 30.09.2013, Randwick NSW. Mati Natalea Litchfield roj. Iskra, oče William Alan Owen Litchfield. Botra je Kristina Iskra, priča krsta Justin Baker. Sv. Ciril in Metod, Kew, 27.02.2015. Čestitamo staršem, botrom in starim staršem!

NINO BENČIČ je umrl 03.02.2015 v Rosehill Nursing Home, Highett VIC. Rojen je bil 22.11.1925 v mestu Mantova v Italiji. Imel je tri brate in tri sestre. V Avstralijo je prispel leta 1952 ter se leta 1957 poročil in si ustvaril družino. Od leta 1980 dalje je bil tudi član Slovenskega društva Planica Springvale. Pogrebna maša je bila 10. februarja 2015 v cerkvi Our Lady of the Assumption Church, Cheltenham. Sožalje ženi Sofiji, sinu Darku z družino, hčerki Deanni z družino, ostalim sorodnikom in prijateljem.

Hvala Slavki Gorup za sporočilo.

MARIJA ŠKABAR roj. STANTIČ je umrla 06.02.2015 v Hawthornu. Rojena je bila 08.03.1928 v kraju Temnica na Krasu staršema Mariji in Feliksu (Srečku) Stantič kot četrta od šestih otrok. Po vojni je zapustila Slovenijo oz. Jugoslavijo in se leta 1953 v Trstu poročila z Alojzom Škabarjem, prav tako iz Temnice. Leta 1954 sta na ladji Toscana prišla v Avstralijo. Največ časa so živeli v Pasco Vale, po smrti moža (umrl 6. julija 2006) pa se je preselila v Hawthorn, da je bila bližje sinu Andreju. Sožalje sinu Andreju in njegovi ženi Kim Sue s hčerkama Lidijo in Tatjano. Sin John (Milko) jima je umrl že ob rojstvu. Sožalje tudi bratoma Dušanu in Vinku v Sloveniji ter sestri Ivanki, ki živi v Baslu v Švici. Najstarejša sestra Ksenija je umrla v Genovi v Italiji, brat Drago pa v Venezueli. Od pokojne smo se poslovili v naši cerkvi v Kew v četrtek, 12. februarja 2015, z rožnim vencem in sveto mašo. Vnukinji Lidija in Tatjana sta stari mami za slovo zaigrali na orgle in na klarinet, sin Andrej pa je spregovoril o njenem življenju in njeni skrbi ter ljubezni do njenih. Po srečanju v dvorani smo jo pospremili na pokopališče Keilor in jo položili v grob njenega pokojnega moža. **p. David**

EMA ARNUŠ roj. NEMEC je umrla 06.02.2015 v bolnišnici Eppworth Hospital v Richmondu. Rojena je bila 07.07.1934 v vasi Breznica pri Ormožu. Kot dobra šivilja je bila poznana in cenjena. Tudi obleke naših ministrantov so njeno delo. Molitve so bile v kapeli pogrebnega zavoda White Lady v Heidelbergu v nedeljo zvečer, v ponedeljek, 16.02.2015, pa sva opravila pogrebni obred v cerkvi St. John's v Heidelbergu domači župnik Fr. Mario Zammit MSSP in p. Ciril. Pokopana je na pokopališču Eltham Cemetery. Sožalje hčerki Emiliji z možem Sheldonom Williams. Emin mož Frenk je umrl 10.07.1994 (glej zapis v Mislih, avgust - september 1994, stran 203).

MARTIN VINTAR je umrl 10.02.2015 v bolnišnici Western Hospital v Footscrayu. Rojen je bil 25.10.1925 v vasi Kalce-Naklo pri Krškem v družini so bile tri dekleta in dva fanta. Oče mu je umrl, ko je bil star pet let. Leta 1963 je prispel v Avstralijo v Perth, od tam je šel za krajši čas v Darwin in potem

v Melbourne. Tu si je ustvaril družino. Rodila se je hčerka Frances. Z ženo sta se ločila. Leta 1998 je ob obisku Slovenije spoznal Nino Ano, ki je po upokojitvi prišla v Avstralijo in sta se poročila. V času bolezni je v bolnišnici prejel svete zakramente. Pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega zavoda Nelson Brothers Funerals v Footscrayu 13.02.2015. Pokopan je bil na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Nini Ani ter hčerki Frances z možem.

FRANC ŽUŽEK je umrl 12.02.2015 v domu Uniting AgeWell Nursing Home v Noble Parku, kjer je bival od 23. julija 2014. Rojen je bil 06.05.1926 v vasi Jurišče. V Avstralijo sta prispela z ženo Olgo in hčerko Vilmo leta 1957 in leto pozneje se je rodil sin Stan. Franc je, dokler je mogel, rad priskočil v pomoč naši delavni ekipi, ki skrbi za urejenost okrog Baragovega doma in cerkve. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew na pepelnično sredo, 18. februarja 2015. Pokopan je na pokopališču Springvale Botanical Cemetery. Sožalje ženi Olgi, hčerki Vilmi ter sinu Stanu z družinama.

ANICA KODILA roj. DOVGAN je umrla 16.02.2015 v Austin Hospital v Heidelbergu. Rojena je bila 30.11.1938 v vasi Vrbovo, nato je živela v Dolnjem Zemonu pri Ilirski Bistrici. Z možem Aleksandrom sta bila delavna člana Slovenskega društva Melbourne (SDM). Anica je vezla in šivala – mnoga njena ročna dela krasijo društvo in mnoge domove, prav tako je bila marljiva kuharica na SDM. V slovo ji je spregovorila in se ji zahvalila predsednica SDM Julija Čampelj. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew 20. februarja 2015. Sledila je kremacija v Fawcner Crematorium. Sožalje možu Aleksandru, hčerki Suzi in sinovoma Ediju in Michaelu z družinami, bratu Jožetu Dovganu v Melbourne, bratu Mihov in Ilirski Bistrici, Tonetu v Franciji in Francu v Dolnjem Zemonu ter ostalim sorodnikom.

ZORISLAVA (ZORICA) PERŠIČ roj. UŠAJ je umrla 16.03.2015 v domu Medina Manor Nursing Home v Thornbury VIC. Rojena je bila 27.12.1925 v vasi Črniče v Vipavski dolini. Kot mlado dekle je odšla na delo v Beograd kot čistilka, od tam pa v Ameriko v Washington DC, kjer je delala na jugoslovanski ambasadi. Iz Amerike se je dopisovala s tri leta mlajšim Jožetom Peršičem, saj sta se poznala že od doma – Jože je doma iz vasi Ravne nad Črničami. V Avstralijo je prispela v juniju 1962 in se 14 dni po prihodu, 23.6.1962, poročila v Kew z Jožetom. V Avstraliji je delala razna dela. Več let je bila delavna tudi kot članica Društva sv. Eme v našem misijonu v Kew skupaj z njeno poročno pričo Frančiško Šajn. Pogrebni obred je bil na praznik sv. Jožefa, 19. marca 2015, v kapeli Joyce Chapel krematorija

v Fawknerju. Sožalje možu Jožetu, sinu Ivu z ženo Vicky in sinovoma Joe in Jacob, bratoma Francu in Miru v Črničah ter Jožetovemu bratu Ediju Peršiču v Geelongu ter sestram Venceslavi (Slavki) Lozar v Anakie, sestri Ireni Renko v Glenroyu in sestri Evgeniji v Ravnah nad Črničami ter njihovim družinam.

Lani je umrl CVETKO (HANS) KOROŠEC: Umril je tragične smrti 20.11.2014 na domu v Glen Iris VIC, kjer je živel že veliko let. Rojen je bil 06.05.1939 v Kungoti. V Avstralijo je prispel leta 1957 in iz Bonegille ga je pripeljal v Melbourne p. Bazilij, prav tako kot njegove poznejše kolege na delu: Lojzeta Krajncu, Karla Štrancarja, Danila Mikaca, Karla Samec in še nekatere. Po poklicu je bil sobopleskar. Nekaj časa je delal v ekipi Jožeta in Marjana Potočnika,

ki sta imela sobopleskarsko obrt. Pozneje je šel na svoje. V Canberri je nekaj časa delal z Vinkom Pušičem, nato pa se vrnil v Melbourne. Žena bila Holandčanka. Imela sta hčerko Hayley. Bil je ločen in že nekaj časa se je bolj umikal v svoj svet. Pozneje je živel z Dorothy in tudi z njo sta se razšla, kar ga je še bolj potrlo. Bil je sicer podjeten mož in vesel. Prijatelji so ga klicali 'Rock and Roll', toda na koncu se je nagrmadilo preveč stvari. Pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega zavoda W.D. Rose Funerals, v Burwoodu. Sledila je kremacija.

Hvala Karlu Štrancarju in Lojzetu Krajncu za sporočilo.

Gospod, daj vsem našim rajnim večni pokoj!
pater Ciril

60 LET PEVSKEGA ZBORA V GEELONGU

Pevski zbor je v Geelongu decembra 2014 praznoval 60 let petja. Katarina in Stanka Peršič sta pripravili zgodovinsko knjigo, ki v slikah in besedah pripoveduje zgodovino tega pevskega zbora, ki deluje zdaj več kot 60 let. Dobro je, da pogledamo nazaj in vidimo trud in vztrajnost slovenskih ljudi, ki so peli v začetnih časih in še tudi zdaj z veseljem vsak mesec pojejo pri slovenski maši v Geelongu in na različnih prireditvah slovenskega društva. Zbor je začel delovati leta 1954 pod vodstvom gospoda Furlana kot moški zbor. Ženske so se kmalu pridružile in pomagale peti pri maši. Sestre iz Kew so vzpodbujale mlada organista Davida in Katarino Peršič. Od leta 1993 vodi zbor in igra na orgle Stanka Peršič.

V nedeljo, 14. decembra 2014, je imel zbor slovesno predstavitev v Slovenskem klubu Ivan Cankar v Geelongu. Zapeli so nekaj pesmi in tudi razrezali torto. Zgodovinsko knjigo so tudi dali vsem članom zbora za spomin. Lepe pozdrave iz Geelonga.

Katarina in Stanka Peršič

ZAHVALA Stanki Peršič in vsem pevkam in pevcem za zvesto sodelovanje pri svetih mašah.

Brez njihovega truda in petja bi bilo vse bolj pusto. Čestitke za jubilej, ki pomeni tudi vztrajnost in prizadevanje. Hvala Katarini in Stanki Peršič za v knjigi zbrane utrinke geelongških pevskih 60 let.

Pred kapelico Marije Pomagaj na Slovenskem društvu Ivan Cankar v Geelongu, 9. novembra 2014.

Na fotografiji z leve na desno: Miha Matkovič, Lado Seljak, Edvard Peršič, Jože Matkovič, Karlo Berginc, Stanka Peršič - voditeljica in organistinja, Dan Furlan, Anica Kodrič, Lojzka Kuhar, Ema Bole-Kosmina, Slavka Vrtačič in p. David Šrumpf.

UBIJANJE JE GREH, NE ŽALITEV

Andrew Bolt

Velika napaka bi bila, če bi Indonezijo kaznovali za usmrteve tihotapcev heroina, Andrewa Chana in Myurana Sukumarana. Ne pravim, da zaslužita sodno usmrteve, saj bo njuna smrt tragika in veliko Avstralcev bo zahtevalo maščevanje – a to ne samo zaradi tega, ker bi se Indonezija pregrešila nad Chanom in Sukumaranom.

Če bi Avstralci v resnici tako nasprotovali smrtni kazni, bi se zavzeli tudi za obsojene v povezavi z bombnimi napadi na Baliju. Pa se nismo. Kaznovali bi Združene države Amerike za usmrteve svojih obsojencev. Pa jih ne. In če bi tako zelo zagovarjali svetost življenja, bi morali biti bolj vznemirjeni ob zakonitih umorih tukaj, v Avstraliji, ob umorih zdravih otrok le nekaj tednov pred rojstvom.

Bojim se, da bo usmrteve veljala bolj za greh proti Avstraliji, kot pa greh nad življenjem. Zgroženi bomo nad žalitvijo, da si ti nevhvaležni Indonezijci drznejo ubiti enega od naših! To plemensko razpoloženje - kar zadene enega, zadene vse - smo že videli. Najbolj je bilo to opazno, ko so odkrili Schapelle Corby s štirimi kilogrami visoko prečiščene marihuane. Večina medijev je vzpodbujala ksenofobijo, da so tako podprli »našo« Schapelle. Indonezijskim diplomatom so nekateri grozili s smrtjo, poslali so jim bel prah in dve krogli z opozorilom: »Živali, pojdite domov.«

Prej kot se stvar ponovno razgreje, moramo pogledati nekaj dejstev. Indonezijski predsednik Joko Widodo je po svoji izvolitvi lani jasno povedal, da nikoli ne bo pomilostil nobenega tihotapca mamil, ki je obsojen na smrt. Januarja je zavrnil pomilostitev tihotapcev iz Brazilije, Nizozemske, Malavija, Nigerije in Vietnama. Bili so usmrčeni s streljanjem. Tokrat ni zavrnil pomilostitve samo dveh Avstralcev, ki so ju ujeli z osmimi kilogrami heroina, ampak je zavrnil pomilostitev človeka iz Gane, pri katerem so našli 50 gramov heroina, in pomilostitve obsojencev iz Brazilije, Francije, Nigerije in s Filipinov.

Stvar v resnici ne zadeva nas, ampak Indonezije. V ponedeljek (2. marca 2015 – opomba urednika) je indonezijski predsednik Widodo opozoril študente, da zaradi drog vsak dan umre 50 ljudi naše generacije in pričel s pesmijo v podporo smrtni kazni.

Seveda se lahko tudi ne strinjate s takšnim razmišljanjem o življenju, a nas protestno rušenje odnosov z Indonezijo lahko stane še veliko več. Indonezijo potrebujemo, da nam pomaga ustavljati luknjaste čolne in teroristične skupine, ki so pomorile že toliko ljudi.

Usmrteve Chana in Sukumarana bo greh – a nikakor žalitev Avstralije.

Andrew Bolt, najbolj brani avstralski kolumnist, v časopisu Herald Sun, Melbourne, 5. marca 2015, stran 13.

VAŠI DAROVI - do 16. marca 2015

ZA BERNARDOV SKLAD: \$100: Karel Holvet, Julijana Košir, Milena Lochner. **\$60:** Tone Mikuš. **\$50:** Jože Vrtačič, Dr. Tatjana Tee, Amalia Mohar, Ernesta Mežnar, Karel Štrancar, Bernardka Telich, Marjan Perič, J. in K. Cvetkovich, Louisa Jug, Vinko Lunder, Božena Potočnik, Jana Lavrič, Ivan Šestan, F. in J. Lužnik, Gabriela Bugar, S. in A. Habjan. **\$30:** Štefka Tomšič, Daniela Hliš, Anton Cevce, Olga Žužek, Milena Baetz. **\$20:** Zora Gec, Marica & Jože Prinčič, Rozina Horvat, Nada Bole, Olga Dubbert, Janez Marinič, A. in A. Markič, Jože Juraja, Karel Knap, Ivan Stan Prosenak, Pavla Kalister, Justina Miklaveč, J. in A. Mavlak, Rozina Tkalečevič, Lucija Srnc, Marta Zrim, Danilo Kresevič, Danilo Šušelj, Lidija Čušin, Tereza Žilavec, Alexander Kodila, Anna Zemljak, Milan Kavič, A. in J. Ličen, Anica Horvat, Franc Murko, Ivan Makovec, Alojz Kerec, Marija Blažević, Matilda Klement. **\$15:** Milka Mikac. **\$10:** Maria Uršič, Pavla Grlj, Emilia Jaksetič. Frances Johnson, I. Cvetko, Franci Koprivec, Štefan Šernek, Alojz in Anica Dominko, Frank Anzelc, Dinko Zec, Adriana Bohuslav, Katarina Horvat, Ivan Cvetko, Silva Jenko, Ivan Kampuš, M. in S. Jereb, I. in H. Zver, Andrej Vučko, Irma Želko, Albina Barbiš, Anton in Marija Iskra, M. in F. Krenos, Marija Urbas, Vida Horvat, Terezija Kropich, Terezija Šimunkovič, E. in M. Kalčič, Lidija Bole, Kristina Vičič, Stanka Peršič, Elvira Čuk, Marta Kohek, Anton Šajn, Kristina Car, Matija Štukelj, Vida Koželj. **\$5:** Ivanka Žele, Nežika Polajžer, Daniela Marinc. **ZA LAČNE: \$100:** Tone Konda (namesto velikonočnih voščilnic), Ančka Kočar, Tone in Marija Brne. **\$50:** Vinko in Marija Ovijač (namesto velikonočnih voščilnic), Nadia Vonič. **\$30:** Neva Roeder. **\$20:** Zorka Durut. **ZA g. PEDRA OPEKA: \$300:** N.N. **\$50:** Ivan in Klara Brcar. **ZA MISIJONE: \$50:** Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščilnic). **HVALA IN BOG POVRNI!**

SLOVENSKI KLUB JADRAN MELBOURNE

Maria Iskra

V četrtek, 26. februarja 2015, smo organizirali avtobusni izlet v jugovzhodno smer Melbourne – v Gippsland. Obvozili smo mesto in s severne strani prispeli na avtocesto Monash. Jutranjo malico smo imeli v vasi Tooradin. Pot smo nadaljevali po lepi gričasti pokrajini do mesteca Kurumburra. Tam smo si ogledali stari rudnik z vsemi ohranjenimi zanimivostmi in imeli smo občutek, kot bi se vrnili v tiste

čase, ko so se ljudje na drugačen način borili za svoj življenjski obstoj. V izlet je bil vključen tudi ogled moderne farme krav molznic v Caldermeade. Zelo zanimiv proces. Zanimivo je tudi to, da z osebjem petih ljudi obvladajo delo s 350 kravami. Sledila je popoldanska malica in pot domov.

Za prijetno in veselo vzdušje je poskrbel muzikant Slavko Blatnik. Hvala organizatorjem za lepo preživet dan.

ČEBELARSKI FESTIVAL

Tudi letos, tako kot vsako leto doslej, je potekal pri slovenskem klubu JADRAN 'Čebelarški festival', ki ga je samostojno organiziral čebelarški oddelek, ki je najmočnejši člen pri klubu. Zelo so aktivni, redno se zbirajo, organizirajo sestanke in čebelarске tečaje. Pred kratkim so potovali na izlet v Tasmanijo in se tudi tam družili s tamkajšnji čebelarji. Vstop v članstvo je omogočen vsem zainteresiranim, ne glede na narodnost. Vreme je bilo letos spet naklonjeno in klubsko zemljišče je bilo zasedeno z obiskovalci. Tudi otroška igrišča so žvrgolela. Poleg bogate tombole so imeli obiskovalci možnost nakupa vseh mogočih izdelkov iz medu. Za razvedrilo so poskrbeli Joe in njegovi otroci. Tudi za hrano in pijačo je bilo poskrbljeno. Največja atrakcija pa je vsekakor bila čebelja brada. Zelo zaslužen za delovanje te čebelarске

sekcije je vsekakor ustanovni član kluba Jadran, gospod Stanko Starc.

Hvala vsem za zelo natančno organiziran ta pomemben festival pri nas; saj je menda edinstven v zvezni državi Viktoriji.

SLOVENIAN MISSION

p. David Šrumpf OFM

51 Young Avenue

West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:

PO Box 156, WELLAND SA 5007

Mobitel - p. David: 0497 097 783

Telefon v Melbourne: 03 9853 7787

E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

Božični prazniki in božično vzdušje, ki po naši lepi slovenski navadi vsaj v prepevanju božičnih pesmi zaznamuje bogoslužje vse do praznika Gospodovega darovanje oz. svečnice, so se sredi februarja prevesili v postni čas. Na pepelnično sredo v naši cerkvi ni bilo bogoslužja, zato smo imeli obred pepeljenja na prvo postno nedeljo, 22. februarja, v začetku maše, namesto skupnega kesanja. **Kot skupnost in vsak osebno si bomo v postnem času prizadevali na treh področjih našega življenja:**

1. post, ki je v odpovedi telesni hrani in drugim stvarem, ki so nam v našem vsakdanjem življenju same po sebi umevne. Morda nas postna postava, ki nam jo daje Cerkev, ne veže več, a odpoved nam bo kljub temu pomagala, da bomo začutili, kako so nam stvari, ki jih imamo, podarjene.

2. Ob postu in telesnem premagovanju bomo lažje začutili stisko bližnjemu. Naša odpoved mora roditi čut ljubezni in dobrote do naših bližnjih, še posebej tistih, ki živijo v pomanjkanju. **Avstralska Karitas nas vabi, da se pridružimo akciji »Food for Life« - hrana za življenje.** Kot je ljubezen do naših bližnjih hrana za naše krščansko življenje, saj pomeni izpolnitev Jezusove prve in največje zapovedi, tako naši darovi omogočijo preživetje milijonom revnih po svetu, ki živijo v pomanjkanju osnovnih potreb za preživetje in umirajo od lakote. »Šparovčki« in kuverte, v katerih bomo ob koncu posta oddali svoje darove, so še vedno na razpolago v veži cerkve.

3. post pa nas kliče tudi k več molitve, tako osebne, kot skupne. **Pred mašami v postnem času bomo zato molili križev pot.** Prvič smo tako molili križev pot v petek po prvi postni nedelji. Zaradi klimatskih naprav smo morali na novo razvrstiti in namestiti slike postaj križevega pota.

Postni čas nas pripravlja na spomin skrivnosti Kristusovega trpljenja in smrti v velikem tednu in na praznovanje Kristusovega vstajenja na velikonočno jutro. Ker ima mesec marec pet nedelj, bo maša v

naši slovenski cerkvi že na 5. postno (tiho) nedeljo in na petek, ki sledi. Pred mašama bomo molili križev pot. **Zadnja nedelja v marcu je cvetna nedelja, ko bomo blagoslovili zelenje in spremljali Kristusa na slovesnem vhodu v Jeruzalem.** Blagoslov zelenja bo pred cerkvijo, po blagoslovu pa bo procesija v cerkev. Pri maši bomo prisluhnili poročilu o Kristusovem trpljenju.

S cvetno nedeljo bomo vstopili v veliki teden. V ponedeljek bomo imeli duhovniki, ki delujemo v nadškofiji, duhovno obnovo, ob 6. uri zvečer pa bo v stolnici Sv. Frančiška Ksaverja **»krizmena maša«.** Pri maši bomo duhovniki obnovili svoje duhovniške zaobljube, nadškof pa bo blagoslovil krstno olje in olje, ki ga uporabljamo za maziljenje bolnikov ter posvetil krizmo. Seveda ste vsi verniki vabljeni, da se te maše udeležite.

VELIKI ČETRTEK je začetek »svetega tridnevja«, kot imenujemo zadnje tri dni pred veliko nočjo. **Spominjamo se Jezusove zadnje večerje**, ko se je Jezus podaril svojim apostolom in nam pod podobo kruha in vina. Pred tem je svojim učencem umil noge in jim pokazal, da pomeni biti Kristusov učenec služiti in imeti čut za potrebe bližnjega. Pri zadnji večerji je naročil, naj ljubimo tako, kot nas ljubi on. Tega verjetno ne bomo nikoli sposobni v celoti uresničiti, gotovo pa mora biti to naš cilj.

K SVETI MAŠI JEZUSOVE ZADNJE VEČERJE SE BOMO ZBRALI OB 6. URI ZVEČER. Po maši bomo Jezusa pospremili »v ječo« in ostali z njim še nekaj časa v molitvi.

VELIKI PETEK je spomin Jezusovega trpljenja in smrti na križu. Naj bo to za nas predvsem dan hvaležnosti za Božjo ljubezen, ki se je sklonila k nam tako globoko. To je dan strogega posta, kar naj nas še posebej spodbudi, da bi na to Božjo ljubezen odgovorili s svojo ljubeznijo do Boga in do bližnjega. Veliki petek je edini dan v letu, ko v naših cerkvah ni svetih maš, saj je to dan tiste največje in najsvetejše daritve, ko se je Jezus za nas daroval na križu na

Kalvariji. **OBREDI V ČAST GOSPODOVEGA TRPLJENJA BODO OB 3. URI POPOLDNE**, ob uri, ko je po poročanju evangelijev Kristus umrl na križu. **Na veliki petek je nabirka za Sveto deželo.** S svojim darom pomagamo kristjanom, ki v zelo težkih okoliščinah skrbijo za kraje našega odrešenja.

Še pred sončnim zahodom so v petek Jezusa sneli s križa in ga položili v grob. **Sobota je torej dan »grobne tišine«** in upanja, tudi dan priprave na praznovanje največjega praznika naše vere. **VELIKONOČNA JEDILA BOMO BLAGOSLOVILI ŽE TO POPOLDNE OB 3. URI TER TUDI PO VEČERNI VIGILIJI IN PO PRAZNIČNI MAŠI NA VELIKO NOČ. Vigilijo v soboto zvečer, 4. aprila 2015, bomo pričeli ob 6. uri zvečer.**

Velikonočna vigilijska, s katero pričnemo praznovanje Kristusovega vstajenja, bi se naj pričela po sončnem zahodu, ko se za Jude že pričinja »prvi dan v tednu«. Mi jo bomo sicer pričeli nekoliko prej, končali pa je gotovo ne bomo pred sončnim zahodom, saj bomo najprej blagoslovili ogenj, slovesno prinesli v cerkev blagoslovljeno svečo, prisluhnili Božji besedi, med katero bomo že slovesno zapeli »Aleluja!«. Potem bomo obnovili krstne zaobljube in nadaljevali s sveto mašo. Po maši bomo blagoslovili velikonočna jedila. Ta večer bomo kazalce na uri premaknili za eno uro nazaj.

NA VELIKONOČNO NEDELJO SE BOMO ZBRALI OB 10. URI. Pred mašo bomo imeli **vstajensko velikonočno procesijo**. Po slovesni praznični maši bomo blagoslovili velikonočna jedila. K sveti maši se bomo v naši cerkvi zbrali tudi na velikonočni ponedeljek ob 10. uri dopoldne. **Svete maše bodo v naši cerkvi spet na 4.**

velikonočno nedeljo, 26. aprila, v maju pa 3., 24. in 31. V petek, 1. maja bomo pričeli s šmarnicami, na prvo nedeljo, 3. maja, se bomo spomnili dneva naših mater, 24. maja je praznik binkošti, v nedeljo, 31. maja pa bomo slovesno zaključili šmarnično pobožnost.

V četrtek, 4. junija, je **praznik Svetega Rešnjega Telesa in Rešnje Krvi**. V Avstraliji je ta praznik prenesen na **nedeljo, 7. junija, ko bomo imeli po maši telovsko procesijo z blagoslovi pri štirih oltarjih.**

Ker se bom po tej nedelji odpravil v Slovenijo, me bosta za maše v Adelaidi nadomeščala p. Ciril (zadnja nedeljo v juniju) in p. Darko (prvo nedeljo v juliju). V Sloveniji bom na dopustu, udeležil se bom letnih duhovnih vaj in praznoval 25-letnico svojega mašniškega posvečenja. Bog jima povrni!

POKOJNA:

MARIJA BENC roj. HRVATIN je umrla je 7. februarja 2015 v Royal Adelaide Hospital v Adelaidi. Rojena je bila 29. marca 1936 v vasi Trpčane (župnija Podgraje) v Sloveniji. Pogrebno slovo je bilo 14. februarja v kapeli pogrebnega zavoda v Norwood SA. Zapušča moža Ivana, hčerko Ireno ter sinova Johna in Gary-ja z družinami, sedem vnukov oz. vnukinj, šest pravnukov oz. pravnukinj ter tri sestre in brata.

AURELIO KRMAC je umrl 12. marca 2015 v domu za ostarele v Rostrevor SA. Rojen je bil 16. junija 1933 v Marezigah pri Kopru. Njegovi bratje Srečko, Mirko, Stelio in Silvano ter sestra Alesia so že pokojni, sestra Nives živi v Marezigah, sestra Lina pa v Trstu. Pogrebna maša je bila 20. marca v cerkvi sv. Jožefa v Kensington Gardens, nakar je bil upeljen. Pepel bodo poslali v Slovenijo.

pater David

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

VELIKA NOČ 2015

“To, kar nam daje resnično svobodo, zveličanje in srečo, je Božja ljubezen sočutja, nežnosti in delitve z nami.

Kristus je vstal, pridite in pogledajte!”

Papež Frančišek

Vstali Gospod je trpel, umrl, vstal: zate, zame, za Vas. Na prvi dan v tednu prihaja k učencem in k nam. Ne sprašuje: “Kod si hodil, kje si bil?” Reče samo: “Mir vam bodi!” (Jn 20,19). Vprašuje pa nas vse: “Ali me ljubiš?” (Jn 21,15). In to ne samo trikrat, kot je vprašal Petra. “Ali veruješ?” Ne pravi samo Tomažu: “Ne bodi neveren, ampak veren!” (Jn 20,27). Še več: Čez osem dni pride znova. Ne obrne hrbtna, kot ga večkrat obrnemo mi, ne pusti nas na cedilu, kot mi kdaj koga pustimo na cedilu, ker je Dobri Pastir in zvest in hoče od nas, da pridemo znova k njemu, k bratom in sestram. Pojdimo mu naproti, pojdimo si naproti!

GOSPOD JE RES VSTAL, ALELUJA!

pater Darko in rojaki

NAPOVEDNI KOLEDAR

DRUŽINSKI KRIŽEV POT bo na 5. postno nedeljo, 22.3., ob 9.00 dopoldne.

SV. SPOVED lahko opravite vsak dan pred sv. mašo. Čez dan pa prosim, pokličite, da Vas počakam doma ob dogovorjeni uri. Poskrbimo pravočasno, ker bo za veliki teden večkrat premalo časa – zame in za Vas.

BOLNIKE IN OSTARELE bom obiskoval od cvetnega petka dalje, oziroma v začetku velikega tedna. Pravočasno me obvestite in se dogovorimo.

NA CVETNO NEDELJO, 29.3., bo slovesni blagoslov oljk in butaric na našem dvorišču, pri sv. maši v cerkvi pa dramatiziran pasijon.

NA VELIKO SREDO, 1.4., je v katedrali sv. Patrika v Parramatti **KRIZMENA MAŠA** ob 7.30 zvečer. Sv. mašo bo vodil naš upokojeni škof msgr. Kevin

Manning. Pri Sv. Rafaelu ta dan ne bo sv. maše.

NA VELIKI ČETRTEK, 2.4., bo sv. maša ob 7.00 zvečer. Po sv. maši prenesemo Najsvetejše v »ječo« v stransko kapelo Srca Jezusovega in molimo z Jezusom na Oljski gori.

NA VELIKI PETEK, 3.4., bodo **OBREDI** v čast Gospodovem trpljenju ob 3.00 popoldne: besedno bogoslužje, dramatiziran pasijon po sv. Janezu, slovesne prošnje za vse potrebe, češčenje križa in nabirka za Cerkev v Sveti Deželi, sv. obhajilo in češčenje Jezusa v Božjem grobu. – Ta dan je strogi post.

NA VELIKO SOBOTO, 4.4., ste vabljeni k molitvi k Božjemu grobu, kjer bo izpostavljeno Najsvetejše od 10.00 dopoldne do 12.00 in popoldne od 2.00 dalje. Blagoslovi velikonočnih jedil bodo: na veliko soboto ob 2.00 in ob 5.00 popoldne in zvečer po velikonočni vigiliji, v nedeljo pa po vseh sv. mašah na vseh treh krajih.

Ob 7.00 zvečer bo **VELIKONOČNA VIGILIJA**: blagoslov ognja in velikonočne sveče, besedno, krstno in evharistično bogoslužje in blagoslov velikonočnih jedil. K tej sv. maši prinesemo svečke, ki jih seveda primerno zaščitimo. Svečke boste lahko dobili tudi v cerkvi.

NA VELIKO NOČ, 5.4., bo pri našem Sv. Rafaelu SV. MAŠA LETOS SAMO OB 8.00 ZJUTRAJ Z VSTAJENJSKO PROCESIJO. Ker sem jaz, p. Darko, sedaj sam za vse bogoslužje na treh krajih – zjutraj doma, opoldne v Wollongongu in zvečer v Canberri, se čim bolj obvestimo med seboj in k tej sv. maši povabimo drug drugega v čim večjem številu in vse generacije, da res skupaj počastimo vstalega Gospoda. **Ob 10.00 dopoldne ne bo sv. maše.** Hvala za razumevanje in sodelovanje!

Na veliko noč, 5.4., bomo premaknili ure na sončni – zimski čas. Večerne sv. maše med tednom bodo ob 6.00 zvečer do začetka oktobra.

NA VELIKONOČNI PONEDELJEK, 6.4., bosta SV. MAŠI ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer. Po

dopoldanski sv. maši bo KOSILO V NAŠI DVORANI IN VSAKOLETNO **PIRHOVANJE**. Pravočasno se prijavimo in rezervirajmo mize oziroma sedeže za naše slavje.

ROMANJE V PENROSE PARK: Ker lani nismo skupaj poromali v Penrose Park, bomo letos poromali dvakrat: prvič v ponedeljek, 13.4., potem pa spet spomladi, 13.10. Iz Merrylandsa bomo šli z malim avtobusom, iz drugih krajev se nam pridružite z osebnimi avtomobili kakor običajno.

LETOS PRAZNUJEMO 100-LETNICO DNEVA ANZAC – spomina vojnih žrtev oziroma bitke pri Gallipoliju v Turčiji, kjer so se bojevali tudi avstralski vojaki. Ta dan bo NA KLUBU TRIGLAV OB 5.00 POPOLDNE SPOMINSKA SLOVESNOST Z MOLITVAMI ZA VOJNE ŽRTVE. – Pri Sv. Rafaelu bo sv. maša ta dan že ob 4.00 popoldne. ŠMARNICE bomo začeli na PRVI PETEK, 1.5., ob 6.00 zvečer.

WOLLONGONG – FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času ob 4.00 popoldne. NA CVETNO NEDELJO, 29.3., bo sv. maša ob 5.00 popoldne z blagoslovom zelenja in branjem pasijona. Pred sv. mašo bo spovedovanje. NA VELIKI PETEK, 3.4., bodo obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer. Pred bogoslužjem spovedovanje.

NA VELIKO NOČ, 5.4., BO LETOS SV. MAŠA ŽE OB 12.00 – OPOLDNE: OBRED VSTAJENJA, PRAZNIČNA SV. MAŠA IN BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL. Označimo si datum in uro. Na 2. VELIKONOČNO – BELO NEDELJO in nedeljo Božjega usmiljenja, 12.4., pa bo sv. maša že ob 4.00 popoldne in tako bo v vsem zimskem času.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL Slovenska sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu.

NA VELIKO NOČ, 5.4., bo praznična sv. maša ob 6.00 zvečer. Po sv. maši bo blagoslov velikonočnih jedil v cerkveni dvorani in družabno srečanje ob žegnu. – V nedeljo, 19.4., ne bo slovenske sv. maše. **OD MAJA DO VKLJUČNO SEPTEMBRA BODO NAŠE SV. MAŠE V CANBERRI - GARRANU OB 5.00 POPOLDNE:** prvič na nedeljo Gospodovega vnebohoda, 17.5. - Od oktobra pa je bogoslužje spet ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Velikonočna sv. maša bo na 3. nedeljo v aprilu, 19.4., ob 6.00 zvečer (3. velikonočna nedelja). Božična Božja služba bo na nedeljo sv. Družine, 27.12.2015, prav tako ob 6.00 zvečer. – Potrudimo se za udeležbo.

ZLATA OBALA, PLANINKA, QLD

Na KLUBU LIPA na Zlati Obali – Gold Coastu, Ashmore, QLD, bo sv. maša **v soboto, 2.5., ob 4.00 popoldne.**

NA PLANINKI bo sv. maša v nedeljo, 3.5. (5. velikonočna nedelja) ob 10.30 dopoldne v dvorani društva in po sv. maši kosilo. Takrat bomo tudi praznovali materinski dan. ROMANJE V MARIAN VALLEY bo v soboto, 12.9. Sv. maša bo tam ob 11.00 dopoldne. Označimo si datum.

MED NAMI JE BILO...

Konec januarja in mesec februar sta bila v **znamenju obiskov** bolj ali manj znamenitih Slovencev. Počitnice se še niso dobro iztekle, ko je prišel na počitnice znameniti glasbenik in pevec **ANDREJ ŠIFRER**, ki nas je s svojimi pesmimi navdušil zadnjo nedeljo v januarju v Merrylandsu in potem še na drugih krajih: v Melbourneu, Canberri in na Novi Zelandiji. Reportažo o njem smo brali v prejšnjih Mislih, Andrej pa že sporoča, da njegov obisk tukaj ni in ne bo zadnji. Z majhnimi koraki pač tudi tukaj osvajamo vrhove!

Kmalu potem, ko je Andrej odpotoval novim dogodivščinam in nastopom naproti, sem prevzel drugega gorenjske gore lista, tržiškega rojaka **patra STANKA ROZMANA** z Loke pri Kovorju, ki je ostal pri nas v Sydneyu deset dni in deset dni še v Canberri pri prijateljih Janezu in Zinki Černe. Stanko in Janez sta skupaj študirala v Torontu v Kanadi, Zinka pa je bila nekoč laiška misijonarka v Zambiji. P. Stanko je prvi vikend v februarju in na svečnico poskrbel za bogoslužje pri Sv. Rafaelu in podelil blagoslov sv. Blaža na njegov god, ko sem bil jaz,

p. Darko, v Kraljičini deželi. Naslednjo nedeljo, 8.2., smo si po sv. mašah v Merrylandsu in Figtreeju – Wollongongu ogledali film o njegovem misijonskem delu na Malawiju »*Toplo srce Afrike*«. Naslednjo nedeljo, 15.2., je p. Stanko maševal in nas nagovoril še v cerkvi sv. Petra in Pavla v Canberri. Po sv. maši smo šli na večerjo na tamkajšnje Slovensko-avstralsko društvo Triglav v Phillip in si še tam ogledali ta film. Nazdravili smo drug drugemu, se zahvalili našim cerkvenim pevcem in sodelavcem v Canberri in tudi pustnih krofov in peciva smo imeli obilo.

Na pepelnico smo obhajali sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer in tudi **čestitali naši organistki MILKI STANIČ za njeno 90-letnico.** Milka orgla že vrsto let, poje že 75 let in nekaj let je kot katehistinja pripravljala pri nas otroke na prvo sv. obhajilo in birmo. Želimo ji še veliko let, zdravja in srečno pot v novo desetletje!

V petek po pepelnici sta prišla še dva duhovnika: **g. ZORAN ZORNIK**, župnik in dekan v Cerknem in **g. MIRO MARINIČ**, župnik v Spodnji Idriji. Gospod Zoran je doma iz Čezsoče v župniji Bovec in je nečak pokojnega našega rojaka in organista v Brisbanu Stanka Sivca. Poleg župnije Cerkno s kaplanom Gašperjem Lipuščkom upravljata še šest drugih župnij, ki nimajo svojih duhovnikov: Bukovo, Jagršče, Novaki, Otalež, Ravne, Šebrelje. G. Miro Marinič pa je doma iz Biljane in kot župnik v Spodnji

Idriji soupravlja še župnijo Ledine, kjer je otroška leta preživel naš p. Filip, dokler se ni njegova domača družina preselila na Staro Oselico. Tudi v tej zasedbi smo preživeli lepe dni, obhajali vsak dan evharistijo v naši cerkvi, obujali dogodke in odmeve do naših dni in si šli tudi pogledat mesto, Blue Mountains, Wollongong in beseda je dala besedo celo za – Canberro!

Na 1. postno nedeljo, 22.2. smo obhajali družinsko - katehetsko sv. mašo, ki sem jo vodil jaz, p. Darko, naša gosta sta somaševala (**fotografija desno**). Po dolgem času se je nabralo kar nekaj otrok in smo spet obhajali sv. mašo v angleščini, 12 jih je prineslo k blagoslovu šolske torbe. Pri sv. maši sem blagoslovil vodo, s katero so se otroci pokrižali in nato sem pokropil Božje ljudstvo, po homiliji smo obnovili krstne obljube in nato sem blagoslovil šolske torbe. V homiliji smo spoznavali sv. Dominika Savia, vzornika mladih in se še posebej spodbudili, da voljno prenašamo krivice, kadar se zgodijo, opozorimo pa seveda na pravico in pravičnost in močnejši tudi zaščitimo šibkejše, kadar je to potrebno. Dominik Savio je bil nekoč v šoli po

krivici kaznovan, ko sta njegova sošolca napolnila gorečo peč s kamenjem in snegom – v hudi zimi februarja 1854 – in obdolžila Dominika. Naslednji dan je učitelj – katehet odkril oba krivca in se opravičil Dominiku.

V četrtek, 26.2., je sv. mašo za molitveno skupino vodil in nas nagovoril g. Miro, v nedeljo, 1.3., pa na Planinki pri Brisbanu g. Zoran, ki je maševal za svojega pokojnega strica. Upam, da se še sobrata kaj oglasita s svojimi odmevi.

KRST:

MAXWELL PHILIP in MADELEINE MICHELE LILIA, rojena 3. aprila 2014, Drummoyne NSW.

Dvojčka sta sin in hčerka očeta dr. Roberta Mikuletiča Lilia in matere dr. Louise roj. Druce. Botri so bili: dr. Lilijana Mikuletič Gorringer, dr. Christopher Gorringer, dr. Elizabeth Druce in Megan Hinchliffe. St Marks Catholic Church, Drummoyne, 7. decembra 2014. Čestitamo!

Oglas za pripravo na prvo sv. obhajilo in birmo še velja, le kandidate še čakamo. Birmo načrtujemo spet prihodnje leto, 2016.

Zbor Južne zvezde je prepeval pri družinski sveti maši v nedeljo, 22.02.2015, ko je bil blagoslov otrok in šolskih torb.

V nedeljo, 22.02.2015, se je v dvorani predstavila mlada režiserka MALINA MACKIEWICZ (tretja z leve), ki je nagrajenka evropskega filmskega festivala in se bo letos junija udeležila festivala Kino Otok v Izoli v Sloveniji. Ogledali smo si kratek film DRIFTWOOD DUSTMITES. Film je predstavila odpravnica poslov z Veleposlaništva RS v Canberri, mag. Jana Grilc (ob p. Darku).

OBNOVITVENA DELA: V naši cerkvi pa moramo zamenjati lestence in verjetno bomo morali obnoviti elektrifikacijo. Tovarniške luči, ki so jih postavili pred skoraj desetimi leti namesto prejšnjih lestencev, nikakor niso primerne za cerkev, žarnice sicer redkeje pregorevajo, kot so pri prejšnjih lestencih, ob straneh, kjer so stoli, pa je zvečer pri sv. mašah kar pretemno. Lani 22.11. se nam je srednji lesteneč vžgal ravno, ko smo končali pogrebno sv. mašo. Poleg tega moramo zamenjati alarmno napravo v cerkvi, ker je prejšnjo poškodovala strela, ki je uničila tudi nekaj varovalk v cerkvi (te so zdaj zamenjane). Škodo smo prijavili zavarovalnici, veseli pa bomo dobrotnikov. Tudi velikonočni darovi – Rafaelove kuverte, ko bo izšel novi Rafael - so dragoceni darovi, saj s temi pokrijemo vsakoletno zavarovanje (Insurance) in še druge stroške, ki jih je pri nas veliko. Zato se res priporočamo za Vaš dar. Bog plati in Marija Mati!

NAŠI POKOJNI

ANTON LAZNIK je umrl 2.1.2015 v Morven Gardens Nursing Home v Leuri (Leura), NSW. Rojen je bil 20.7.1939 v Šempasu v kmečki družini kot najmlajši od šestih otrok. Šolal se je v domačem kraju in potem v Ljubljani, kjer se je izučil za zidarja, med počitnicami pa pomagal doma. Delal je v Kopru, na Jesenicah, v znameniti vinski kleti Dobrovo v Goriških Brdih in popravljaj tudi znameniti solkanski železniški most, ki je drugi najdaljši kamniti most na svetu. Junija 1958 sta se z domačinko Marijo Škarabot iz Šempasa podala v Italijo in se 26.6.1958 poročila v cerkvi sv. Agate v Cremoni. V Altamuri v Južni Italiji se jima je rodila hči Lucija. Junija 1959 se je mlada družina odpravila z ladjo »Aurelia« v Avstralijo, kamor so prišli na Tonetov 20. rojstni dan, 20.7.1959. V Bonegilli so se spoznali s p. Bazilijem, ki je Tonetu pomagal najti zaposlitev v Melbournu. Že naslednje leto, 1960, so se Laznikovi preselili v Paddington. Tam se je rodil sin Jože - Joe. Kasneje so kupili hišo v Concordu, kjer so bivali skupaj z družino Cucek naslednjih deset let. Družina se je povečala še za enega člana, sina Richarda. Laznikovi so dejavno sodelovali v Paddingtonu in potem pri našem Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Tone je pomagal graditi našo cerkev sv. Rafaela in kasneje našo dvorano, prav tako je pomagal na starem Slovenskem društvu Sydney v Horsley Parku in pri gradnji novega doma Slovenskega društva v Wetherill Parku. V Sydneyu in okolici je zgradil veliko novih hiš in še kasneje v raznih krajih na Blue Mountains, ko se je družina leta 1979 preselila v svojo novo hišo v Wentworth Falls

1981. Še naprej smo ostali povezani, obenem so se Laznikovi dejavno vključili v tamkajšnjo župnijo sv. Mary MacKillop. Tone je bil ob svojem trdem delu mož trdnega, odločnega značaja, vesten in natančen, skrben mož in oče svoji družini in povsod priljubljen. Rad je balinal, igral karte in namizni tenis, nabiral gobe, prideloval domače vino in podarjal svoj čas vnukom in pravnukoma. Pred nekaj leti ga je sredi dela zadela kap. Domači so mu velikodušno stregli v bolezni, zadnja tri leta pa je živel v domu počitka. V bolezni je prejel zakramente. Tone zapušča ženo Marijo, hčer Lucijo z možem Edijem Dekleva, sina Jožeta z ženo Diano (r. Dekleva), sina Richarda z ženo Lindo, vnuke Thomasa, Andrewa, Nadio, Adriana, Natalie z možetom Jožetom, Chrisa z ženo Chrissie in Brendana ter dva pravnuka Ethana in Liliano. Pogrebno sv. mašo zanj so obhajali 7.1. zvečer v cerkvi sv. Frančiška Ksaverija v Wentworth Falls, vodil jo je domači župnik g. Edward Ted Tyler iz Katoombe (združena župnija Upper Blue Mountains). Naslednji dan, v četrtek, 8.1.2015, so se zbrali k pogrebni obredu v kapeli Leura Memorial Gardens, kjer je molitve vodil g. Bob Sheridan iz Blackheatha. Po molitvah je bil pokojnik upepeljen. Pri Sv. Rafaelu smo se ga prav tako spomnili pri nedeljski sv. maši in pri četrtekovi sv. maši z molitveno skupino, sv. mašo zanj pa smo obhajali za 7. in za 30. dan. – Tone, hvala Vam za vse in prosite za nas pri Bogu!

JOSEF ZEMLJIČ (SEMLITSCH) je umrl v torek, 6.1.2015 v Harbifon Hostlu v Burradoo-ju, NSW. Rojen je bil v Gornji Radgoni 21.2.1918. Zapušča ženo Myro, hčerko Hello Munday ter vnukinji Rachel in Dianne. Pokopan je bil 13.1.2015 na pokopališču Wilby pri Mittagongu.

BERNARDA BLAŽIČ je umrla 14.1.2015 v domu počitka Harbison Care v Burradoo-ju (Burradoo), NSW. Rodila se je v vasi Melinki nad Kanalom v župniji Marijino Celje 20.8.1925. Leta 1957 je emigrirala v Italijo in po treh letih prišla v Avstralijo, kjer se je kmalu (1960) poročila z Jožetom Blažičem, s katerim sta se poznala še od doma in sta se več let dopisovala. Prvi dve leti sta živela pri Jožetovem bratu v Concordu, nato sta se preselila v Pheasants Nest, NSW. Po moževi smrti je Bernarda živela sama na majhni kmetiji, zadnja tri leta pa ji zdravje ni več dopuščalo in se je morala posloviti od svojega ljubljene doma. Bernarda zapušča sina Josepha, snaho Julie in vnuke Justina, Nicholasa in Christie. Pogrebno sv. maša je bila v cerkvi sv. Antona v Tahmoor-ju (župnija Picton) 23.1.2015. Pokopana je na pokopališču Thirlmere, kjer počiva tudi mož Jože.

FRANK – FRANE SMERDEL je umrl 28.1.2015 v bolnišnici Westmead. Luč sveta je zagledal 1.4.1930 v Knežaku. Po poklicu je bil mizar. Poročil se je z Miro Angelo Keš in si ustvaril družino v Auburnu. Frane zapušča ženo Miro Angelo, sina Petra z ženo Vickie, hčer Judio, vnuke Nicholaso, Daliela, Matthewa in Angelino ter brata Ivana in sestre Cvetko, Marijo in Vero z družinami. V boleznih je prejel zakramente. Pogrebno sv. mašo zanj smo obhajali v četrtek, 5.4.2015, v župnijski cerkvi sv. Janeza od Boga v Auburnu, kjer se je družina redno udeleževala bogoslužja in prejemale zakramente. Sv. mašo in pogreb je vodil župnik g. Raymund Parell, p. Darko je somaševal in vodil molitve v slovenščini, naši pevci so mu zapeli pri grobu, saj je vedno rad imel slovensko pesem. Frane počiva na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

FELIKS – SREČKO HREN je umrl v petek, 27.2.2015 zjutraj v bolnišnici v Blacktownu. Rodil se je v Zrečah 22.10.1949. Poročen je bil z Lepo, rojeno Joveska, ki je Makedonka. Feliks je bil po poklicu vzdrževalec. Najprej je delal na žerjavu, na višinah. Po težki nesreči pri delu pa je opravljal lažja vzdrževalna dela, bil hišnik in oskrbnik samostana usmiljenih sester v St. Mary's pri Penrithu več kot dvajset let in je rad in velikodušno postoril to in ono domačim, sosedom, sestram redovnicam, znancem in prijateljem, ponudil prevoz, kdor ga je potreboval. Ljudje so ga imeli zelo radi, saj je bil preprost, uslužen, vesten pri delu in družaben, tako da so kar od ust do ust rekli: »Gremo k Feliksu,« kot je v poslovilnem govoru povedala sestra usmiljenka. V slovo mu je spregovoril tudi sin Rone. Feliks poleg žene Lepe zapušča hčer Margaret, sina Rona, vnuka Dylana, v Sloveniji pa brata Ivana in sestro Jožico z družinama. K pogrebnemu bogoslužju smo se zbrali v severni kapeli (North Chapel) v krematoriju Pinegrove v četrtek, 5.3. popoldne. Nato je bil pokojnik upepeljen.

ANICA KOLENKO, rojena MARIČ je umrla 4.3.2015 zvečer v bolnišnici Westmead. Doma je bila z Gornje Bistrice v župniji Črenšovci, kjer se je rodila 24.10.1932. Leta 1952 sta se poročila s Štefanom Kolenkom in po šestih letih prišla v Avstralijo. Družina je živela najprej v Lakembi. Anica in Štefan in njuni otroci so bili dejavni člani našega vernega občestva v Sydneyu od vsega začetka. Vedno sta rada pomagala pri raznih delih, v delovni skupini in v naši molitveni skupini Srca Jezusovega. »Imam veliko lepih spominov na našo molitveno skupino. Z mozem sva rada hodila na romanja. Od tedaj je že nekaj časa. Še vedno rada prihajam, da se srečamo

prijatelji in da skupaj pomolimo – za zdravje v družini, za prijatelje. Molim tudi za svoje zdravje, saj sem že štiri leta na dializi. Hvala Bogu, da sinova žena kuha tudi zame in da zelo lepo skrbijo zame,« je kratko zapisala svoje spomine v Rafaelu (2/2014, 24), ko smo praznovali 25-letnico molitvene skupine. Anica je bila botra svojim najdražjim ter nekaterim sinovom in hčeram naših rojakov, tako da smo jo že kar poznali in klicali »botra«. Tiha, dobrodušna, preprosta, družabna žena je bila tudi vneta molivka. Sam Bog ve, koliko molitev in žrtev, tistih skritih je še darovala tudi za naše občestvo. Vsak četrtek, nedeljo, praznik je prišla že zelo zgodaj k našemu Sv. Rafaelu, večkrat je bila prva pri cerkvenih vratih in potem v cerkvi. Rada je imela svoje najdražje, vnuke, pravnuke, včasih je prisledla v avto k patroma, ko smo šli v Wollongong, da je za nekaj dni obiskala svakinjo Gizelo in svaka Toneta. Anica in Štefan sta leta 2002 obhajala zlato poroko. Dobro leto potem je Štefan odšel k nebeškemu Očetu. Anica se je preselila v Greystanes k sinovi družini, kjer so res lepo skrbeli zanj in tudi poskrbeli, da je v bolnišnici prejela zakramente. Kljub boleznih je delala do zadnjega, še za naše praznovanje 45-letnice Sv. Rafaela v Merrylandsu in zlato mašo p. Miha 4.1.2015 je pomagala v kuhinji, čeprav so ji že pojemale moči in je bila vročina občutna. Po nedavnih težavah s srcem in operaciji pa si ni več opomogla. Anica zapušča sina Stevena z ženo Leonie, sina Josepha z ženo Lorraine, vnuke Christopherja, Daniela, Luka, Nicole, Kellie, Michelle in Jaimie ter pravnuka Jayke-a in Joshua. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v četrtek, 12.3.2015 popoldne pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu in jo pospremili na našo Božjo njivo v Rookwoodu, kjer počivata skupaj z mozem Štefanom. – Anica, hvala Vam za vse in prosite za naše občestvo pri Bogu!

p. Darko

HEDWIG (HEDVIKA) FRATTNER roj. MEULLER je umrla v četrtek zvečer, 29. januarja 2015, v prometni nesreči v kraju Towradgi NSW, blizu Wollongonga, kjer je živela. Hodila je po pločniku in jo je zadel avtomobil blizu železniške postaje v Towradgiju. Rojena je bila 18.08.1936 v Grazu v Avstriji, tako piše v rojstnem listu, čeprav hčerka Elfie meni, da je bila rojena v Sloveniji. V Avstralijo je prispela leta 1956 ali 1957. Pogrebni obred je bil v Wollongongu 16. februarja 2015. Za njo žaluje pet hčerk in en sin z družinami.

Hvala Aniti Pleško in hčerki Elfie za sporočilo.

p. Ciril

POKOPALIŠČE ROOKWOOD V SYDNEYU

Slovenska zemlja – stara in nova

p. Darko Žnidaršič

V letošnjem poletju smo preučevali in reševali še eno ključno zadevo – naš novi slovenski del pokopališča v Rookwoodu. Pokopališče se vztrajno polni, čeprav je pogrebov nekaj manj kot prejšnja leta, pa vendar. V slabih desetih letih, kar delujem tukaj, sta že dve vrsti polni, pred tremi leti smo začeli pokopavati pokojne v novi vrsti, že blizu dreves in oltarja s križem v sredini.

Sredi decembra 2014 me je naša rojakinja, ki redno prihaja k naši nedeljski Božji službi, obvestila, da stoji na delu pokopališča v Rookwoodu, ki naj bi bilo še naše, slovensko, tabla z napisom »Bl. Lawrence Ruiz Lawn«. Imel sem srečo, da sem naslednji dan vodil pogreb na našem pokopališču, in sem šel takoj pogledat. V sredini tega dela pokopališča sem našel temeljni kamen z napisom, da je – sedaj filipinski del pokopališča blagoslovil sydneyški pomožni škof msgr. Terrence Brady. S Sonjo in Ivanko smo šli takoj vprašat v pisarno na katoliškem pokopališču, kako je s tem delom pokopališča, saj nas ni nihče obvestil o tem. Hkrati sem prosil za revizijo in kopijo dokumentacije o našem delu pokopališča, vključno z mapno kopijo, do kod sega naša Božja njiva. Prej ali slej bomo morali misliti na novi del pokopališča.

Čez dober mesec me je poklical uslužbenec Jason z uprave katoliškega dela pokopališča in ker je bila zadeva tudi že v medijih (Mark Stariha in Joe Žele sta opozorila na problematiko, Joe je poslal apel tudi ministrici Hon. Karini Hodgkinson MP in g. Alfredu Brežniku), smo se hitro odločili za sestanek z uslužbenci na katoliškem pokopališču v petek, 23.1.2015. Sestali smo se uslužbenci g. Jason Kelly, gdč. Lauren Hardgrove, g. John Sweeney in naša delegacija: g. Alfred Brežnik AM, ga. Olga Lah, g. Mark Stariha in p. Darko Žnidaršič. Med pogovorom smo ugotovili, da je bil dogovor med tedanjim predstojnikom p. Valerijanom Jenkom OAM in upravo katoliškega dela pokopališča za našo slovensko zemljo zgolj ustni dogovor, ki ni bil podpisan, lahko pa, da je podpisan, pa ga je sedanja uprava spregledala, saj imamo novi slovenski del pokopališča že trideset let in naši rojaki so zbirali sredstva za oltar na prostem, križ, kapelico in klopi. Naši novi sosede Filipinci so podpisali dogovor in tudi že kupili grobove na tem delu pri grobnicah. Pretehtali smo dve možnosti:

Da Filipincem določijo nov del pokopališča in podpišejo nov dogovor, toda vprašanje je, kako bi to sprejeli, verjetno ne z razumevanjem; Da sedanje naše pokopališče razširimo na levo parcelo, ki je še prazna, tam sedaj parkiramo avtomobile, tako pridobimo še kakih 400-500 grobov. Cesto med parcelama bodo preuredili.

Naslednjič smo se sestali v ponedeljek, 9.2.2015 popoldne, pridružila sta se novi častni konzul g. Anthony Tomažin in g. Joe Žele, ki sta bila prejšnjič opravičeno odsotna. Uprava pokopališča se je sestala s predstavniki Filipincev, ki so zavrnil predlagane spremembe, zato se bomo odločili za drugo možnost.

Olga Lah nam je o našem prvem sestanku poročala v nedeljo, 25.1.2015. Fredi Brežnik in Mark Stariha sta osnutke preureditve pokopališča predstavila v naši dvorani v nedeljo, 1. marca, po sv. maši. Sklenili smo tudi, da oltarja, križa in kapelice ne bomo prestavljali, pač pa bomo namesto ceste, ki sedaj loči dosedanji in novi del, uredili park z živo mejo in postavili kip našega zavetnika sv. Rafaela. Uprava pokopališča uredi naše pokopališče na svoje stroške, obenem predlaga, da poimenujemo naše pokopališče »Slovenian Lawn 2« po kakšnem svetniku ali našem zavetniku, in kar hitro smo se odločili za našega zavetnika sv. Rafaela, saj je vsa leta naš skrbni nadangel in velik priprošnjik in bo tudi v prihodnje. Naši ljudje se strinjajo s tem predlogom, da novi slovenski del poimenujemo »St. Raphael's Slovenian Lawn«. Pater Darko in predstavniki naše skupnosti podpišejo nov dogovor – »contract«, ko bo sestavljen in overjen.

Hvaležni smo gospodični Lauren in gospodoma Jasonu in Johnu, da smo uspešno rešili to zadevo, ki bo, kakor upamo, v zadovoljstvo našim rojakom in tudi naslednjim rodovom tukaj. Lepo Vas pozdravljamo in želimo vse dobro!

**Alfred Brežnik AM, Olga Lah,
Mark Stariha, Anthony Tomažin,
Joe Žele in p. Darko Žnidaršič**

MISIJONAR P. STANKO ROZMAN NA OBISKU V AVSTRALIJI

V torek, 3. februarja 2015, smo se v HASA NSW arhivih srečali s slovenskim misijonarjem patrom Stankom Rozmanom. K nam ga je pripeljal Jože Košorok, ki je bil za tisti dan gostitelj dneva in je prevzel skrb zanj v odsotnosti patra Darka Žnidaršiča. Z zanimanjem si je ogledal naše arhive in nam veliko povedal tudi o svojem delu v Afriki. Pater Stanko je tudi maševal v nedeljo, 8. februarja 2015, v naši cerkvi v Merrylandsu. Po sveti maši smo si tudi ogledali film o njegovem delu v misijonu na župniji sv. Jožefa v mestu Kasunga v državi Malawi v Afriki. V njegovem misijonu poleg šolskega programa v katoliški osnovni šoli skrbijo tudi za bolnike, posebno bolnike z AIDS-om. Pater Stanko je na svojem sobotnem letu na študiju pri jezuitih ter obisku pri rojakih v Avstraliji, kjer pomaga našim patrom pri delu v župnijah, Melbourne, Adelaidi in Sydneyu in tudi drugod, kjer so obiski duhovnika potrebni.

Martha Magajna, Sydney

Ko sem bil na obisku v Canberri, pri Černetovih, sem se z njimi 22. februarja udeležil mednarodnega kulturnega praznika International Cultural Day). Vsaka narodnost je predstavila svojo deželo in kulturo ter tudi navade. Na ogled so bile znamenitosti in tudi njihova tradicionalna hrana in pijača. Slovenski paviljon je ponudil kranjske klobase z zeljem ter z domačim pivom (Laško). Vse nam je šlo dobro v tek, kar kažejo tudi obrazi na sliki. Obiskovalci drugih narodnosti so slovensko hrano in pijačo zelo hvalili.

Ob obisku družine Zinke in Janeka Černe so mi povedali, da v Canberri živi sorodnik patra Jožeta Grošlja, misijonarja v Zambiji, ki je pred dvema letoma umrl. Obiskali smo ga, da bi mu izrazil sožalje in mu kaj povedal o Jožetovem življenju. Vedel je zanj, dopisovala si pa nista. Po naši navadi smo spili šilce žganja na njegovo zdravje. Janek je vse to fotografiral, kot on to zna. Zinka, roj. Hercog, je bila tri leta laiška misijonarka v Zambiji. Potem se je poročila z Janekom, mojim prijateljem. Prišla sta v Avstralijo, se naselila v Canberri, si tu ustanovila družino in sedaj uživata pokoj. Obujali smo spomine, obiskovali znamenitosti Canberre in okoliških krajev. Za njuno gostoljubnost se jima iz srca zahvaljujem.

p. Stanko Rozman

Miha Hovar, Zinka Černe, Ana Hovar, Janek Černe.

Martha Magajna, Marija Grosman, p. Stanko Rozman in Jože Košorok v arhivu HASA NSW v Merrylandsu.

Mednarodni kulturni praznik v Canberri, v petek, soboto in nedeljo, 20 - 22. februarja 2015.

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney (SDS)

Štefan Šernek, predsednik SDS

DAN AVSTRALIJE

25. januarja 2015 smo pri Slovenskem društvu Sydney praznovali dan Avstralije. Imeli smo ples ob zvokih ansambla Tyrolean Echoes. To je bil prvi ples v SDS v letu 2015 in obisk je bil lep.

TEKMOVANJE ZA PREŠERNOV POKAL

V nedeljo, 1. februarja, smo imeli balinarsko tekmovanje za Prešernov pokal. Pričeli smo ob 8. uri zjutraj. Sodelovali so balinarji našega Slovenskega društva, društva Monties Triglav, društva Planica Wollongong in Slovenski klub Triglav iz Canberre – skupno 44 igralcev. Kuharice in kuharji našega društva so jim postregli z okusnim kosilom: zrezki, čevapčiči, kislo zelje s slanino, pražen krompir in žemlje. Po zaključku tekmovanja pa smo jim postregli še z malico: okusni pršut, salame, sir in olive. Sledila je podelitev pokalov: 1. nagrado je osvojila ekipa Slovenskega kluba Triglav iz Canberre: Slovensko društvo Sydney, ki je poskrbelo tudi za nagrade, čestita vsem udeležencem in še posebej zmagovalcem. **(Fotografije zmagovalnih ekip so na strani 45 in 46 ter skupinska na strani 48.)**

PROSLAVA OB KULTURNEM PRAZNIKU

V nedeljo 8. februarja popoldan, prav na slovenski kulturni praznik, smo imeli v Slovenskem društvu Prešernovo proslavo **(fotografiji spodaj)**. Za ples je od 2. do 6. ure igral ansambel Alpski odmevi, kratek, a pester program pa se je pričel ob 2.30. Zbralo se nas je lepo število in lepo je bilo videti otroke v narodnih nošah, ki so sodelovali v programu, in so najprej pred spomenik Franceta Prešerna prinesli in položili venec ter cvetje. Predsednik Slovenskega društva Štefan Šernek je pozdravil vse zbrane, še posebej nastopajoče in posebne goste: častnega konzula Anthony-a Tomažina, bivšega častnega

konzula Alfreda Brežnika z ženo Jeni ter Tanjo Smrdel z radija SBS.

Častni konzul Anthony Tomažin je v svojem govoru poudaril, kako pomembno je, da razmišljamo o naši sedanjosti in o naši prihodnosti. Najpomembneje pa je, da vemo, kdo smo in da še naprej izpričujemo privrženost naši kulturni dediščini, duhu svobode, ki ga je pesnik France Prešeren tako lepo izražal v svoji poeziji. Zgodovinskemu pregledu življenja in dela dr. Franceta Prešerna, ki ga je podal voditelj programa Štefan Šernek, so sledile recitacije: Danica Petrič pesem Nezakonska mati, Danica Petrič in Zora Johnson pa sta zaključila recitacije s pesmijo Železna cesta.

Ob koncu proslave se je voditelj programa zahvalil vsem nastopajočim in vsem prisotnim ter povabil na plesno zabavo, ki je trajala do 6. ure.

PUSTNA NEDELJA IN VALENTINOVO

Zabavo na pustno nedeljo in ob Valentinovem smo imeli 15. februarja s pričetkom ob 2. uri popoldne. Plesali smo ob zvokih ansambla The Masters. Med obiskovalci je bilo tudi 11 mask, med katere smo razdelili tri denarne nagrade: prvo nagrado je prejel Robert Car, Big Bunny, drugo Helen in tretjo vnukinji in stara mama Zadravec. Zabava s plesom je trajala do 6. ure zvečer.

Ana Šernek na Valentínovu.

OBISK CANBERRE IN TRGATEV

Na obisk k rojakom v Canberro se nas je v soboto 7. marca 2015 odpravilo 60 rojakov. Potovali smo z avtobusom in najprej smo si s hriba, kjer je Telecom Tower, ogledali panoramo našega glavnega mesta. Nato smo se podali v Slovenski klub, kjer nas je sprejel in pozdravil predsednik kluba, Franc Čulek in nekateri rojaki. Kuharice in kuharji so nam pripravili okusno kosilo, h kateremu smo sedli kmalu po prihodu. Sledila je trgateg, obiranje trte, zrasle iz cepiča najstarejše, 400 let stare, trte na svetu, ki raste v Mariboru. To trto sva pred dvema letoma ob Slovenskem klubu Canberra posadila skupaj s takratnim veleposlanikom Republike Slovenije, dr. Milanom Balažicem. Težko smo verjeli, da je ta mlada trta tako obilno obložena z grozdom. V dvorani je nato sledila zabava s plesom. Ob 5.15 smo se morali posloviti od predsednika Franca Čuleka in rojakov ter se odpraviti domov, kamor smo se srečno

vrnili v poznih večernih urah. Navdušeni nad obiskom smo že pričeli razmišljati o našem naslednjem izletu.

»**JOŽEFOVANJE**« smo imeli 22. marca 2015. Zabava s plesom je bila popoldan od 2. do 6. ure. Igral nam je ansambel Alpski odmevi. Počastili smo naše Jožice in Jožefe!

RESTAVRACIJA

Gradnja restavracije poteka dobro in upamo, da bo čez pet tednov že pod streho, saj gre za velik prostor. Naši delavci poskrbijo, da je kljub gradnji okolica čista in urejena **(foto zgoraj)**.

Slovensko društvo Sydney
vošči vesele velikonočne praznike
vsem slovenskim rojakom, slovenskim
verskim središčem in vsem slovenskim
organizacijam v Avstraliji.

Na pustni zabavi v nedeljo, 15. februarja 2015.

KIP ČRTOMIRA IN BOGOMILE

Na fotografiji spodaj je ujet trenutek med sveto mašo za domovino v Prešernovem parku pri Slovenskem društvu Sydney v nedeljo, 22. junija 2014. To je bila tudi zadnja maša patra Valerijana v skupnosti. V ospredju fotografije je kip Črtomirja in Bogomile, likov iz Prešernovega Krsta pri Savici. Pokojni Ljenko Urbančič je na svojem zemljišču, ki ga je poimenoval po svoji materi v Mount Milena, skoraj dve uri vožnje v hribe zahodno iz središča Sydneya, leta 1993 zaključil dela na več kot dva metra visokem kipu Črtomira in Bogomile. Skulptura je bila strokovno prepeljana na Slovensko društvo Sydney 2. oktobra 2005. Predsednik društva je bil pokojni Ivan Koželj. V letošnjem februarju je bil kip, ki se je znašel na gradbišču SDS, ki gradi novo restavracijo, močno poškodovan. O tem, kaj in kako storiti in popraviti nastalo škodo, so se 22. februarja letos pogovarjali za okroglo mizo s predsednikom Štefanom Šernekom. Avtor obeh fotografij je Florjan Auser.

p. Ciril

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Besedilo in foto: Martha Magajna

TRIGLAVSKI BALINARJI NA TEKMOVANJU ZA PREŠERNOV POKAL V SDS

Potem, ko se je v mesecu decembru lepo število tekmovalcev iz prijateljskih slovenskih klubov udeležilo tekmovanja za Cankarjev pokal v Klubu Triglav, so se triglavski balinarji z veseljem odzvali povabilu na tekmovanje za Prešernov pokal v Slovenskem društvu Sydney v nedeljo, 1. februarja 2015. Kar 21 triglavskih balinarjev se je udeležilo tekmovanja. Poleg domačih balinarjev Slovenskega društva Sydney in Kluba Triglav so se tekmovanja udeležili tudi balinarji iz Planice Wollongong in Slovensko-avstralskega društva Canberra. Tako, kot se športnikom spodobi, smo si vsi balinarji iz različnih klubov med seboj v najboljših prijateljskih odnosih in že več let imamo tradicijo, da predsedniku balinarske sekcije Slovenskega društva Sydney Slavku Prinčič pri vodenju tekmovanja vedno pomaga tudi Martha Magajna, letos pa ji je pri tem pomagala Carmela Possega, obe iz Kluba Triglav. Imeli smo lepo vreme, sončno s prijaznim vetrom, prijazno družbo, dobro BBQ kosilo, s katerim so nam postregli odborniki Društva s predsednikom Štefanom Šernekom in Ano Šernek na čelu, dobro večerjo in bogate nagrade za zmagovalce. V veselem razpoloženju smo se pod večer razšli z obljubo, da se vsi ponovno srečamo v mesecu juniju v Klubu Triglav, ko bomo tekmovali za Pokal dneva državnosti Republike Slovenije.

LOJZE MAGAJNA, TRENER MLADINSKE SKUPINE BALINARJEV KLUBA TRIGLAV Triglavski mladinci - balinarji v letu 2015

Lojze Magajna je prispel v Avstralijo iz rodne Vremske doline na Primorskem proti koncu leta 1967. S seboj je prinesel ljubezen do vsega, kar

Fotografije od zgoraj navzdol: Carmela in Martha vodita tekmovanje za Prešernov pokal na SDS. Prvo mesto so dobili: Franc Čulek iz Canberre, Marica Furlan in Miro Kovačević - oba Klub Triglav. Drugo mesto: Silvo Franca, Miro Smrdel - oba SD Sydney in Vida Grlj - Klub Triglav. Balinarski predsednik SDS Slavko Prinčič predaja četrto nagrado: Luigi Nadalin, Hedvika Samsa in Peter Licul - vsi trije Triglav.

Tretje mesto: Slavko Prinčič - SD Sydney, Clara Golič in Lojze Magajna - oba Triglav. Lojze je tudi trener mladih balinarjev Kluba Triglav.

je slovensko, med drugim, poleg domače pesmi tudi navdušenje za najbolj priljubljen primorski šport – balinanje. Že zgodaj se je vključil v balinarsko sekcijo kluba Triglav, ki je v tistih letih štela kar lepo število članov. Balinišča so bila prvi objekt, ki je bil zgrajen na triglavski zemlji v St Johns Parku in balinalo se je vsako nedeljo na domačih baliniščih ali pri sosednjih hrvaških ali italijanskih klubih. Triglavski balinarji so postali člani v Balinarski zvezi NSW in preko nje v Balinarski zvezi Avstralije in v okviru njihovih tekmovanj je tudi Lojze imel dobre uspehe. Leta 2004 je napravil

Andrew Šuber in stara mama Cvetka Berginc.

Mladinca Daniel in Nicole Samsa ter njun oče Dušan Samsa.

izpite za trenerja mladincev - balinarjev in leta 2005 je bil imenovan za zveznega trenerja avstralskih mladincev. Z državno mladinsko reprezentanco balinarjev je odšel na svetovno mladinsko prvenstvo v Novo Gorico, kjer je njegova skupina dosegla dobre uspehe - eden od njegovih varovancev je dobil bronasto medaljo v preciznem zbijanju. Naslednje leto je vodil mladinsko reprezentanco v Biela v Italiji, kjer se na žalost v močni konkurenci niso uspeli plasirati v vidna tri prva mesta. Leta 2007 je vodil tudi redno "seniors" reprezentanco v Grude v Bosno in Hercegovino, kjer so avstralski balinarji dosegli lepe uspehe, brez izrazitih odlikovanj. V kasnejših letih Lojze pripravlja vsako leto naslednjo mlajšo generacijo balinarjev, od katerih se večina vsako leto uvrsti v državno mladinsko reprezentanco Avstralije. V letu 2015 imamo v njegovi skupini tri mladince, ki se pripravljajo na državno mladinsko prvenstvo in na kasnejše svetovno mladinsko prvenstvo. To so: Daniel in Nicole Samsa in Andrew Šuber. Naši mladinci - balinarji vsi predstavljajo tretjo generacijo avstralskih Slovencev - balinarjev. Njihovi stari starši - Karlo in Hedvika Samsa in Milan Fabjančič na eni strani in Cvetka Berginc na drugi strani - še vedno redno balinajo na triglavskih baliniščih. Vsi mladinci redno trenirajo enkrat do dvakrat tedensko in njihove sposobnosti kažejo lep napredek, čeprav imajo včasih težave zaradi rednih študijskih obveznosti.

PAZNOVANJE KITAJSKEGA NOVEGA LETA

V petek, 20. februarja 2015 zvečer, so nas v Klubu Triglav presenetili zmaji, ki so naznanili, da se je pričelo kitajsko novo leto, ki poteka v znamenju kozla. Ob močnem bobnanju in ognjemetu so zmaji obiskali vse prostore kluba in še posebno razveselili otroke, ki so jih nekaj časa sledili, nekaj časa pa bežali pred njimi.

PLES V KLUBU TRIGLAV 22. februarja 2015

Nedeljsko popoldne privabi proti koncu poletja številne obiskovalce na kosilo v Klub Triglav in prijetna glasba ansambla "The Masters" marsikoga tudi obdrži po končanem kosilu, da se ob veseli glasbi zavrti na plesišču. Otroško igrišče na dvorišču privabi tudi družine z majhnimi otroki in tako je bilo nedeljsko popoldne 22. februarja prav živahno in veselo. Starejša generacija je rajši posedala v hlajeni dvorani blizu plesišča, mlajša generacija si je izbrala teraso zunaj, kjer so lahko imeli pred očmi svoj naraščaj, najmlajši pa so se razbežali po dvorišču in igriščih. Med družinami, ki so pripeljale otroke, so bili poleg razširjene družine Andrejaševih s številnim naraščajem tudi odpravnica poslov Veleposlaništva Republike Slovenije Jana Grilc z otroki in tudi častni konzul Republike Slovenije za NSW, Anthony Tomažin, z družino. Istočasno so se srečali za pogovor tudi dva od mladih odbornikov Kluba Triglav, Walter Šuber in Branko Fabjančič, z urednico slovenskih oddaj na Radiu SBS Tanio Smrdel z namenom, da bi zbrali ideje, kako povezati mlajšo generacijo in jo zainteresirati za slovensko skupnost v Avstraliji.

Nekateri so se zavrteli so se ob veselji glasbi.

Karlo Lenarčič, Mira Smrdel, Milka Lenarčič, zadaj Tania Smrdel, Matej Lenarčič in Martha Magajna.

OBISKI IZ SLOVENIJE

Milka in Karlo Lenarčič sta konec februarja pripeljala na Triglav sorodnika iz Slovenije, pranečaka Mateja Lenarčiča, ki si je v petih tednih počitnic uspel najprej ogledati lep del Avstralije, na koncu pa si je v zadnjem tednu ogledal tudi znamenitosti Sydneya. V klubu so se srečali s Tanio in Miro Smrdel, s katerimi so v pogovoru takoj našli večje število skupnih znancev iz domovine.

Walter Šuber, Tania Smrdel in Branko Fabjančič.

Druženje mladih družin.

Jana Grilc in Peter Kropce.

Igralci štirih klubov za Prešernov pokal pri Slovenskem društvu Sydney v nedeljo, 1. februarja 2015.

PROGRAM ZA MAREC, APRIL, MAJ IN JUNIJ 2015

Baliranje je vsako sredo in vsako soboto od 12.30 do 5.00 popoldne.

MAREC 2015

NEDELJA, 15. marca: MESEČNI PLES: Začetek ob 12.00 opoldne s kosilom po naročilu, nato bo za ples igral ansambel "ALPSKI ODMEVI" Štefana Šerneka mlajšega. Lucky Door Prize.

Za rezervacije pokličite recepcijo kluba tel. 9426 1000 ali Martho Magajna.

PETEK, 27. marca ob 7.00 zvečer: MEGA VELIKONOČNA LOTERIJA
paketi mesa, velikonočni čokoladni pirhi in drugo.

APRIL 2015

NEDELJA, 5. aprila, VELIKA NOČ - družinsko veselje. Pričetek ob 11.30 dopoldne, gumijasti grad, barvanje obrazov, velikonočni zajček s košaricami pirhov, brezplačni prigrizek za otroke.

Rezervacije so nujne na tel. kluba tel. 9426 1000.

SOBOTA, 25. aprila: BALINANJE ZA ANZAC DAY POKAL: od 12.30 popoldne, nato Anzac obred s petjem, molitvami ob 5.00 popoldne ter nato pogostitvijo in večerjo po želji po končani slovesnosti ob 5.30 popoldne.

MAJ 2015

NEDELJA, 10. maja: SLAVJE MATERINSKEGA DNE. Za ples bo igral ansambel "The Masters".

Družinska zabava s številnimi aktivnostmi za otroke. Rezervacije so nujne na tel. 9426 1000

JUNIJ 2015

SOBOTA, 6. junija:

MEDKLUBSKO BALINARSKO TEKMOVANJE ZA POKAL SLOVENSKE NEODVISNOSTI.

Vabljeni vsi slovenski klubi v NSW. Pričetek ob 8.00 zjutraj, vstopnina \$20.

Vključeni sta kosilo in večerja.

NEDELJA, 14. junija:

PROSLAVA DNEVA SLOVENSKE NEODVISNOSTI IN PODELITEV PRIZNANJ SLOVENSKE SKUPNOSTI. Pričetek ob 12.00 opoldne, svečano kosilo ob 12.30,

kulturni program s podelitvijo priznanj ob 2.15,

za ples bo igral ansambel "The Masters".

Rezervacije so nujne na tel. 9426 1000.

Obrazec za nominacijo Slovenian Community Awards 2014

Priznanja bodo podeljena ob proslavi dneva slovenske samostojnosti in prisotnosti ministra za Slovence po svetu g. Gorazda Žmavca, v nedeljo, 14. junija 2015

KATEGORIJE PRIZNANJ:

- ♦ učenec leta do 6. letnika (primary school);
- ♦ visokošolec do 12.letnika (high school);
- ♦ študent leta (univerza ali dodatna izobrazba);
- ♦ podjetnik leta; starejši Slovenec leta;
- ♦ prostovoljka oz. prostovoljec leta vsake sodelujoče organizacije;
- ♦ oseba z največ zaslug za sodelovanje v slovenski skupnosti.

Ime in priimek nominirane osebe:.....

Naslov:.....

Tel:.....Mob:.....

Email:.....@.....

Podjetje/organizacija, ki predlaga:.....

Naslov:.....

Kontaknaoseba:.....

Tel:.....

Email:.....@.....

Vabimo vse slovenske organizacije in tudi vse posameznike, če poznate koga med svojimi člani, prijatelji ali sorodniki, ki si zasluži takšno priznanje, da posredujete predlog na izpolnjeni prijavnici, z imenom, naslovom in življenjepisom te osebe oz. utemeljitvijo predloga. Prijavnico lahko oddate osebno v Klubu Triglav ali jo pošljete po pošti na naslov:

"Slovenian Community Awards Committee",

Po pošti: 80-84 Brisbane Rd, St Johns Park NSW 2176

Email: pkrope@bigpond.net.au, phone (02) 9610 1370 ali

marthamagajna@bigpond.com, phone (02) 9609 6057

Zaključni dan nominacij je: 24. april 2015

**Proud sponsor
of
Slovenian
Community
Awards**

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Prva svetovalka in odpravnica poslov:
mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovswelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163.

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

cityhotel
LJUBLJANA
FREE WIFI

I FEEL SLOVENIA

In the heart of the city

If you love to travel to new destinations, explore and learn from the local culture, you shouldn't miss Ljubljana. You will be impressed with this European capital and its vibrant life.

The City Hotel Ljubljana offers a prime downtown location and spacious rooms, some with a great view of Ljubljana Castle. The old part of the city and its main sights and shops are a 5 minute walk away.

Book online or contact us at sales@cityhotel.si
or telephone +386 (0)1 239 00 00.

www.cityhotel.si

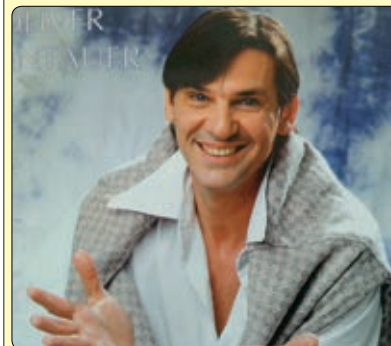
KONCERTI

HELENE BLAGNE V AVSTRALIJI 2015

Ženska energija, ki ji ni videti konca, vrhunska profesionalnost in izbrušen okus so združeni v prvi dami slovenskega glasbenega odra Heleni Blagne, ki nas bo ponovno obiskala v slovenskih klubih širom Avstralije.

Od prvih profesionalnih korakov pa vse do danes je za njo impresivna glasbena pot, tlakovana z uspešnicami in samimi presežki, z rekordi po prodanih nosilcih zvoka in razprodanimi dvoranami, pesmimi kot O moj dom, Moj mornarček, Bodi srečen bambino, Vrniva se na najino obalo, Osamljena in mnogimi drugimi.

Heleni se bo tokrat na odru pridružil eden najvidnejših slovenskih glasbenikov Oliver Antauer, ki ga poznamo kot odličnega pevca, avtorja, aranžerja in člana legendarne zasedbe "Pepel in kri".

Na frajtonarici pa nas bo tudi tokrat razveseljeval Helenin sin Kristijan z zimzelenimi skladbami kot so Kam le čas beži, V dolini tihi, Na Roblek, Čebelice, Na Golici in drugimi.

Vzemite si čas za prelepo slovensko pesem in nepozabne večere dobre volje!

KONCERTI BODO V NASLEDNJIH SLOVENSKIH KLUBIH:

18. 7. 2015, sobota: Perth WA
26. 7. 2015, nedelja: Adelaide SA
31. 7. 2015, petek: Geelong VIC
1. 8. 2015, sobota: Planica Melbourne VIC
2. 8. 2015, nedelja: SDM Eltham Melbourne VIC
7. 8. 2015, petek: Canberra ACT
9. 8. 2015, nedelja: Triglav Sydney NSW
16. 8. 2015, nedelja: Planinka Brisbane QLD

Prisrčno vabljeni!

Misli Thoughts ~ Božje in človeške ~ Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florijan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov:** MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | **Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 | **E-mail:** misli@bigpond.com | **Naročnina za leto 2015** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB:** 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Florijan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

Mateja Telich in Thai Hong Nguyen
sta se poročila v Kew, 11.10.2014.

**Prihaja pomlad!
Prihaja poletje!
Obiskali boste Slovenijo!
*Vozite se v avtomobilih
Budget ali Avis!***

**Varno!
Zanesljivo!
Točno!
Po primerni ceni!**

**Pokličite Igorja za dober nasvet
+ 386 4164 4626**

AVIS

We try
harder

Budget

www.budget.si ✉ info@budget.si ☎ Igor + 386 4164 4626